

BIULETYN KOWIEŃSKI

W I L B I.

Nr

Wilno, dnia 9 sierpnia 1926 roku.

39.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

	Dział	Str.
1. "Memeler Dampfboot" o Litwie i polityce wscho- dniej.-	I.	1.
2. Litwa a polityka europejska .-	I.	1.
3. Doniesze zmiany na litewskich placówkach dy- plomatycznych zagranicą.-	I.	2.
4. "Rytas" o litewskiej polityce zagranicznej.	I.	3.
5. "Lit. Rundschau" o zbrojeniach polskich.	"	3.
6. "Lit. Rundschau" o planach Piłsudskiego.	"	4.
7. "Lietuva" o traktatach gwarancyjnych państw nadbaltyckich z Sowiecami .-	"	5.
8. "Liet. Žinios" o taktyce prasy polskiej".	"	6.
9. "Lietuva" o pogłoskach zbrojeń polskich".	"	6.
10. "Lietuva" w odpowiedzi na artykuł "Rigas" Žinas" w sprawie wileńskiej.	"	7.
11. "Liet. Žinios" o wpływach polskich nad bałty- kiem.-	"	8.
12. "Rytas" o niebezpieczeństwie polskim.	"	8.
13. Żołnierska opinia publiczna w zatargu polsko- litewskim o Wilno coraz wyraźniej staje po stronie Polski.	"	8.
14. "Lietuva" o stosunku Polski do państw nad- baltyckich	"	10.
15. Prasa litewska o współpracy państw nadbaltye- kich w związku z wizytą Ulmanisa.-	"	10.
16. Ulmanis w Kownie.	"	10.
17. Litwa i Ameryka. Wywiady z konsulem litew- skim i sekretarzem konsulatu w Ameryce.	"	12.
18. Wywód z sekretarzem litewskiego poselstwa w Waszyngtonie .-	"	13.
19. B. Premier Litewski Bistras o stosunkach Lit- wy z Watykanem.	"	13.

II. ŻYCIE GOSPODARCZE. a/ stosunki zagraniczne/

20. Handel zagraniczny Litwy.	II.	1.
21. Handel zagraniczny Litwy za I-szy kwartał r.b.	"	3.
22. "Lit. Rundschau" o litewskiej polityce - handlowej .-	"	4.
23.		

b/ stosunki wewnętrzne.-

O urochomienie przemysłu litewskiego.	"	5.
24. "Lietuvis" o wzroście bezrobocia na Lit- wie w związku z zanikiem eksploatacji torfu.-	"	7.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WĘWNETRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE

25. "Lietuva" o zniesieniu stanu wojennego.	III	1.
---	-----	----

26.	"Lietuva" o projekcie ustawy o zniesie niu uposażeń dla duchowieństwa.-	III.	I.
27.	Reformy wewnętrzne na Litwie.-	"	2.
28.	Prasa rządowa o dotychczasowej działalnoś- ci Sejmu.-	"	2.
29.	Sprawa redukcji katedr na Uniwersytecie Kowieńskim.	"	3.
30.	4-letnia rocznica konstytucji litewskiej.	"	3.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

31.	Kłajpeda a nowy rząd w ujęciu "Rytasa "	VI.	I.
32.	"Lietuva" o skardze Kłajpedzian.-	"	I
33.	"Memeler Dampfboot" o nominacji nowego gubernatora Kłajpedy.	"	2.
34.	Nowy gubernator Kłajpedzki.	"	2.

VIII. KOMUNIKACJA I ROBOTA PUBLICZNE.

35.	Opracowanie ustawy o drogach lądowych.-	VIII	I.

X. KRONIKA.

a/ zagraniczna.

36.	Zaprzeczenie Ministerstwa Spraw Zagranicz- nych o zmianach w dyplomacji.	X.	I.
37.	Podróż Prezesa Ministrów do Łotwy.	"	I.
38.	Vice-konsul szwedzki w Kłajpedzie.	"	I
39.	Litwa na międzynarodowej konferencji geo- dezyjnej.-	"	I
40.	Litwa na konferencji higienicznej.	"	I

b / kronika wewnętrzna.

41.	Zwolnienie z więzień na podstawie amnestji.	"	I
42.	Dochodzenie w sprawie organizacji faszys- towskiej w Litwie.-	"	I
43.	"Šauliu Naujėnos" o demoralizacji księdza	"	I
44.	Prośba parafjan o ustawę prohibicyjną.	"	2
45.	Zamierzenia rządu w dziedzinie opieki społecznej.-	"	2.
c / Kronika gospodarcza.			
46.	Ceny hurtowe zboża w Litwie i zagranicą.	"	2.
47.	Nowy projekt ustawy o podatkach samo- rządowych.-	"	2.
48.	Dochody i wydatki skarbu państwa w czerwcu r.b.	"	3
49.	Program budowlany rządu.	"	3
50.	Miejsce Litwy w produkcji zbożowej państw bałtyckich.-	"	3
51.	Wystawa w Szawlach.	"	4
52.			

d/ Kronika wojskowa.

Pobór rocznika 1906 r.	"	4.

e/ Kronika emigracyjna.

53.	Ochrona robotnika litewskiego we Francji.-	"	4.

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANI CZNEJ.

Memeler Dampfboot" o Litwie i polityce wschodniej. -

"Mem. Dampf," Nr. 177, z dn. 31/VII r.b. Artykuł p.t.

"Jak stoja sprawy na Wschodzie ?" - Streszczenie:

Pogłoski o skierowanych przeciwko Litwie zbrojeniach polskich nie ustają. Prasa sowiecka przypuszcza, że na Polskę silną presję wywiera Anglja, w celu sklonienia Polski do aktywnego wystąpienia. Polska uzyskuje poparcie angielskie w akcji przeciwko Litwie, wzamian za zrzeczenie się Gdańska i Górnego Śląska na rzecz Niemiec. Koncepcja ta nie jest nowa. Należy jednak podkreślić, że wszystkie te domysły sowieckie, są bezpodstawne. Zaostrzający się wciąż konflikt anglo - sowiecki skłania prasę moskiewską do inspirowania podobnych pogłosek o rzekomych planach angielskich. -

Prawdą jest jedynie, że między Polską a Anglią istotnie nastąpiło znaczne zbliżenie odkąd rząd Bartla doszedł do władzy. Grają tu jednak rolę przede wszystkim względy finansowe/nadzieja na pożyczkę angielską.

Z drugiej znów strony Piłsudski istotnie intensywnie pracuje nad podniesieniem gotowości bojowej armji polskiej. Poza-tem uzbrojone zostały organizacje wojskowe oraz skoncentrowane w Wileńszczyźnie najbardziej Piłsudskiemu oddane oddziały. -

Jasną jest rzeczą, że akcja polska przeciwko Litwie wysunęła by ponownie cały problem wschodni. Walka w żadnym wypadku nie ograniczyłaby się do Polski i Litwy. Morze płomieni rozlało by się na państwa nadbałtyckie i Rosję. Dlatego też wydaje się nieprawdopodobnem ażeby Anglja miała do tej akcji rękę przykładac.

Jaki jest cel rozsiewanych przez prasę moskiewską domysłów? Być może, iż Sowiety pragną wyrzucić presję na Litwę, ażeby skłonić tę ostatnią do szybkiego podpisania traktatu handlowego. W tym celu rozdmuchuje prasa moskiewska niebezpieczeństwa polskie, przez co Kowno stało by się ustepliwym sukcesem dyplomacji sowieckiej, zmierzającej do pertraktacji z każdym państwem nadbałtyckiem osobno - podczas gdy te ostatnie pracują nad stworzeniem w układach z Rosją frontu wspólnego. -

Litwa a polityka europejska. -

"Lietuva" Nr. 164 z dn. 26/VII r.b. Artykuł p.t. "Litwa w europejskim bilansie politycznym" - Streszczenie:

Litwa stanowiąc pomost między Europą Wschodnią a Zachodnią, zajmuje dzięki swej sytuacji geograficznej bardzo ważne stanowisko wśród państw europejskich. Kwestja ta zainteresowani są w pierwszym rzędzie sąsiedzi Litwy: Niemcy, Polska, Łotwa i Sowiety. Interesy ich jednak w kwestiach dotyczących Litwy częstokroć są sprzeczne. Szczególnie da się to powiedzieć o Polsce i Sowietach. - Podczas gdy sowiety bez zastrzeżeń uznają niezawisłość Litwy i ją popierają, Polska wciąż chciałaby tą czy inną drogą Litwę inkorporować. -

Po wstąpieniu Niemiec do Ligi Narodów i wejściu w życie traktatów lokarneskich, punkt ciężkości w polityce wschodnio - europejskiej przeniesie się ze stosunków niemiecko - rosyjskich na rosyjsko - polskie. Stanowisko przytem Litwy, wobec niezakończonych rachunków pomiędzy Litwą a Polską, nie może Europy Zachodniej nie interesować. Ekonomiczne interesy państw zachodnio - europejskich również są ciasno związane z kwestją pacyfikacji Europy Wschodniej. -

Tu stanowisko Litwy w sprawie stworzenia

związku nadbałtyckiego, niejednokrotnie jest oceniana ze stro-
państw, zainteresowanych w hegemonji polskiej nad Bałty-
kiem. Zmiana tego stanowiska miałaby zarówno dla Litwy jak
też dla pozostałych państw nadbałtyckich doniosłe skutki
polityczne. Dopóki Litwa była izolowana, biernie reagując
na wypadki życia politycznego, zagranicą nie miała powodów
do interesowania się Kownem. Z chwila jednak gdy nowy rząd
litewski przesiewiał nowe kroki polityczne, zagranicą
przemówiła... Widocznie nowy rząd litewski uastalając w de-
klaracji swej wyraźne wytyczne, zadrasnął czułe nerwy polit-
tyki ogólnie europejskiej. Toczące się obecnie pomiędzy
państwami nadbałtyckimi a SSSR, układy o traktaty gwa-
rancyjne zwracają na się uwagę Europy. Szczególne znaczenie
przypisuje się traktatowi litewsko - sowieckiemu, prag-
nąc go nawiązać do dalszej fazy rozwoju stosunków pols-
ko sowiecko - litewskich.

Wzrastające znaczenie Litwy w ogólnym bilansie po-
litycznym Europy jest bodaj tej nerwowości, jaką zdra-
dza Warszawa we wszystkim, co dotyczy stosunków z Litwą.
Jasną jest bowiem rzeczą, iż w miarę wzmacniania się mię-
dzynarodowego stanowiska Litwy, coraz bardziej maleje na-
dzieja na nadanie stosunkom polsko - litewskim charakteru
z czasów unji kowieńskiej lubelskiej. Z drugiej strony, de-
monstrowanie obecnie przez Pilsudskiego agresywność ma nie-
chybnie na celu utrudnienie Litwie zadania, w jej wysiłkach
nawiązania z zagranicą bliższych stosunków ekonomicznych.

"Liet. Žinios" Nr. 173 z dn. 3/VII r.b. w artykule p.t. "Idąc
prostą drogą" również zabiera głos w sprawie znaczo-
Litwy na terenie międzynarodowym. Artykuł specjalnie obliczony
na reklamę dla swego stronnictwa.-

Był za rządów chałackich na Litwie okres, kiedy nie o-
niej nie wiedziała zagranica ani nawet społeczeństwo włas-
ne. Z jednej strony wino to osłaniających swe rządy tajem-
niczością "krikszczionów", z drugiej zaś nawet przy do-
brych chęciach nie dałoby się o Litwie nic pozytywnego po-
wiedzieć. Życie na Litwie zarówno państwowe jak też spo-
łeczne było betreśniowe. Właściwie całe życie nie było

Państwo i społeczeństwo wegetowało. Panowała martwota.
Dzisiaj o Litwie głośno zarówno wśród wrogów jak wśród
przyjaciół. Przyczyna tego jest deklaracja nowego gabi-
netu ministrów zapewniająca o dążeniach do pogłębienia do-
brych stosunków oraz do zawarcia całego szeregu trakta-
tów handlowych, w pierwszym rzędzie z państwami sąsiednie-
mi. Polityczna sytuacja Litwy jest wyraźna. Wprawdzie w wi-
rze nowego życia, sensacji i pogłoszek daleko trudniej się
orientować niż w sennej ciszy, jednakże przy dobrych chęciach
łatwo znaleźć prostą, drogę.-

Doniosłe zmiany w a litewskich placó-
kach dyplomatycznych z zagranicą.-

Pisma podają, iż Minister Spraw Zewnętrznych p. Sle-
żewiczus zamierza poczynić wielkie zmiany w składzie przed-
stawicielstw zagranicznych. Narazie przewidziane są nas-
ępujące zmiany:

Na stanowisku przedstawiciela w Waszyngtonie p. K.
Bizauskas, zostanie zamianowany burmistrz Kowna p. J. Wi-
lejszys. P. Bizauskas natomiast zostanie przeniesiony do
Talina.-

Przedstawiciel w Rzymie p. Czarneckis obejmie kie-
rownictwo przedstawicielstwem w Helsingforsie.-

Przedstawiciel w krajach skandynawskich p. Sawickis

zostanie zamianowany dyrektorem Ministerstwa Spraw Zagranicznych na miejsce p. J. Szaulisa, który został skierowany na stanowisko posła w Berlinie.

Przedstawiciel w Berlinie p. Sidzikauskas ma objąć także Ministra Spraw Zagranicznych.

Na miejsce p. Czarnieckisa w Rzymie zostanie mianowany przedstawiciel w Sztokholmie p. Szejnias, na stanowisko p. Szejniasa w Sztokholmie przedstawiciel w Rydze p. Auksztolis.

Wreszcie na placówce dyplomatycznej w Rydze zostanie osadzony p. J. Purickis.

"Rytas o litewskiej polityce zagranicznej."

"Rytas" Nr. 171 z dn. 3/VIII r.b. Artykuł p.t.

Nasze sprawy zagraniczne " Streszczenie:

Litewska polityka zagraniczna zdradza w ciągu I-go półrocza r.b. wielką aktywność.

Rozpoczęto pracę nad stworzeniem traktatu handlowego i wzajemnego paktu gwarancyjnego z Rosją. Wymienione noty w sprawie wejścia w życie podpisanego przed 3-ma laty traktatu handlowego z Niemcami. Jeszcze w r.ub. rozpoczęto układy w sprawie traktatu handlowego z Łotwą. Incydent Kiszczelocki dał okazję do wytoczenia Polsce sprawy przed Radą Ligi Narodów. Skoro zaś dodamy do tego ostatnie zbrojenia, Polskę przy linii demarkacyjnej oraz sprawę memorjału kłajpedzkiego w Radzie Ligi Narodów - to otrzymamy barwny kompleks problemów, które nowy rząd winien należycie rozwiązać. Tymczasem już półtrzecia ubiega od wyborów do Sejmu, a nominacja ministra Spr. Zagr. wciąż jeszcze nie następuje. Obowiązki ministra spr. zagr. sprawuje p. Słesiewiczus, który niezależnie od tego pełni funkcje premiera i ministra Sprawiedliwości, a więc nawet przy najbliższych chwilach niema czasu na należyte zajmowanie się zagraniczną polityką Litwy. Wielka stąd plynie dla państwa krzywda.

"Lit. Rundschau" o zbrojeniach polskich.

"Lit. Rund" Nr. 170 z 1/VIII r.b. Artykuł p.t. "Nowy

ruch zbrojny w Polsce" Streszczenie:

Z chwilą objęcia dowództwa nad armją polską przystąpił Piłsudski do militarnego przygotowania całej ludności kraju. Zamierza to Piłsudski osiągnąć drogą jednolitego wyszkolenia istniejących w kraju organizacji zbrojnych, stworzenia narodowej rezerwy wojskowej, reorganizację szkolnictwa w duchu militarystycznym itp.

Trudno dziś przewidzieć jak daleko posunie się realizacja planów Piłsudskiego. Jasną jedynie jest rzecz, iż Piłsudski dąży do przygotowania Polski do przyszłej akcji wojennej oraz do podniesienia nastroju bojowego wśród ludności. Piłsudski zmierza systematycznie do realizacji swych słów.

"Każdy obywatel Polski winien stać się wojownikiem, każdy polski dom fortecą."

"Lit., Rundschau" o planach Piłsudskiego --

W innym artykule p.t. "Ponowne podjęcie planów Piłsudskiego w zakresie polskiej polityki zagranicznej" "Lit., Rundschau" podaje :

Już oddawna uchodzi Piłsudski w Rosji za zaciętego wroga Sowietów, który nie zaniechał swych planów obalenia bolszewizmu i zdobycia dla Polski przodującego stanowiska w Europie Wschodniej : który wreszcie chce rzucić losy Polski na wagę konfliktu anglo-sowieckiego, przechylając ją na stronę Anglii. Prasa sowiecka z całym przekonaniem utrzymuje, iż poza Piłsudskim stoi Anglia. Zadowolenie jakie podczas przewrotu majowego Piłsudskiego dało się zauważyć w Londynie w przeciwieństwie do rozczarowania ujawnionego w Paryżu mocno przemawia za wnioskiem sowieckim. W polityce zagranicznej Piłsudskiego produkuje zasadniczo koncepcja, że Polska jedynie wtedy będzie mogła liczyć na swą trwałość pomiędzy młotem niemieckim a kowadłem sowieckim, gdy powstanie blok polityczny pod hegemonją Polski bądź w formie federalistycznej bądź w postaci związku, któryby obejmował : Polskę, Estonję, Łotwę, Litwę, całą Białoruś aż po Mohylów oraz połowę Ukrainy do Dniepru i m. Czarnego. Podobny blok byłby dosyć silny na to, aby stawić czoło Niemcom w pierwszym rzędzie Rosji. Jednocześnie blok taki byłby samowystarczalny pod względem gospodarczym. Piłsudski ma za sobą nie tylko projekt tego planu, lecz nawet nieudaną cokolwiek próbę jego urzeczywistnienia w 1920 r.

Przedsięwzięcie w duchu Piłsudskiego przeciwko Sowietom byłoby dla Anglii nader pożądanem, gdyż odciągnęłoby uwagę Sowietów od Indji Wschodnich. Bliskie stosunki personalne Piłsudskiego z posłem angielskim w Warszawie Max Müllerem pozwalają się domyślać, iż obrady pomiędzy dwoma mężami stanu daleko się już posunęły. Jak słysząc nawet Piłsudski poczynił już konkretne zobowiązania.

Nie ulega z drugiej strony wątpliwości, iż społeczeństwo polskie jest przeciwnie zbrojnemu pochodowi na Sowiety. Przeciwnie wojnie przemawia również wewnętrzna i gospodarcza słabość Polski. W związku z tem Anglia zamierza postawić Polskę na nogi przy pomocy kapitałów angielskich. ~~Swiadczy o tem podróż~~ Swiadczy o tem podróż Anglika Steeda do Warszawy. Steed cieszy się w angielskim -m-stwie spr. zagr. dużym wpływem. Jasną jest rzeczą, iż Polska stanie się narzędziem mocarstwa, którego kapitały wyciągną Polskę z toni ekonomicznej.

Punkt ciężkości przedsięwzięcia Piłsudskiego społeczywa wszelako nie tylko w polityce wewnętrznej Polski etnograficznej ile w rozwiązaniu problemu mniejszości narodowych. Jasną jest rzeczą, iż o ile marszałkowi nie uda się pozyskać Białorusinów a przede wszystkim Ukraińców, w takim razie plany Piłsudskiego okażą się czystą utopją. Sojusz ukraińsko-polski przeciwko sowietom da się dopiero wówczas pomyśleć gdy Polska zdołałaby Ukrainie dać więcej przywilejów aniżeli Sowiety. Należałoby więc Ukrainie udzielić szerokiego samorządu politycznego, kulturalnego i gospodarczego. Polska nie jest jednak w stanie na to się zdobyć. Występuje tu bowiem po tej stronie czynnik skrajnego sprzeciwu szowinizmu polskiego przeciwko decentralizacji Polski oraz obawa przed osłabieniem państwa.

Wydaje się więc naogół, że Piłsudski nie uświadomił sobie dokładnie tego, co oddawna już świta w gło-

wach moskiewskich wodzów komunizmu, a mianowicie, że właściwy punkt ciężkości Europy Wschodniej znajduje się obecnie w Ukrainie i że przewagę w Europie Wschodniej zdobędzie tem samem państwo, za którym stanie Ukraina.

"Lietuva" o t r a k t a t a c h g w a r a n c y j n y c h państw nadbałtyckich z S o w i e t a - m i .

"Lietuva" Nr. 171 z 3 / VIII b.r. Artykuł p.t. "Państwa nadbałtyckie, SSSR i traktaty gwarancyjne. Streszczenie:

Ideje przewodnie protokołu genewskiego znalazły jak wiadomo żywe echo także wśród państw nadbałtyckich. Oddawna już toczą się nad Bałtykiem układy w sprawie traktatów arbitrażowych. Niektóre z państw nadbałtyckich traktaty takie już między sobą pozawierały, lub też wkrótce pozawierają. Jasną jest jednak rzeczą, iż dla państw nadbałtyckich o wiele donioślejszy jest fakt traktat gwarancyjny z k i t m a z S o w i e t a m i aniżeli traktaty wzajemne. Sprawa utrzymania pokoju jest w danym wypadku wspólna dla wszystkich państw nadbałtyckich.

Okazało się jednak, że pomimo tego, iż ani państwa nadbałtyckie ani też Sowiety nie różnią się zasadniczo w poglądach swych na zawarcie traktatów gwarancyjnych, zmierzających do utrzymania w Europie status quo, w praktyce porozumienie między obu stronami tak łatwo nie da się osiągnąć.

Przedewszystkiem wyszło na jaw, że przewidywane traktaty nie mogą nosić charakteru traktatów arbitrażowych, gdyż charakter taki jest dla Sowieców nie do przyjęcia. Wobec tego zaczęto zastanawiać się nad inną formą traktatów gwarancyjnych. Tu jednak natknęto się na nowe trudności.

W maju Łotwa, Estonia i Finlandja przesłały sowietom memorandum, w którym określały swe stanowisko w sprawie zawarcia traktatów gwarancyjnych. W odpowiedzi, otrzymane ze strony Sowieców konkretną propozycję, która mogła służyć za podstawę przy dalszych układach. Jednakże Sowieci wydał się stanowczo nie do przyjęcia sposób, w jaki państwa nadbałtyckie pragnęły układy prowadzić. Państwa nadbałtyckie zaprojektowały mianowicie stworzyć dla opracowania projektu traktatu gwarancyjnego komisję stworzoną z przedstawicieli wszystkich państw zainteresowanych w tej sprawie. Sowiety na udział swój w komisji takiej się nie zgodziły, dopatrując się w projekcie łotewsko-estofinjskim cel wciągnięcia w skład wzmiankowanej komisji także Polski. Ta ostatnia przez usta swego min. spr. zagr. niejednokrotnie już oświadczała, że w sprawie bezpieczeństwa wystarczą jej traktat ryski. W związku z tem, udział Polski w komisji mającej pracować nad projektem traktatu gwarancyjnego, nieinaczej jest przez sowiety rozumiany, jak tylko chęć objęcia podczas układów roli kierowniczej i możliwe osłabienie stanowiska sowietów. Ostatnie posuwają się / jak to wynika z prasy moskiewskiej / w domysłach swych jeszcze dalej i dopatrują się w propozycji państw nadbałtyckich chęci Anglii wzmocnienia przy pomocy Polski swych wpływów nad Bałtykiem. Urzędowi moskiewskie wprost posadzają rząd angielski o dążenie do wyzyskania rozpoczętych układów państw nadbałtyckich z S o w i e t a m i do stworzenia antysowieckiego związku nadbałtyckiego. Twierdzenia swoje popiera urzędówka sowiecka całym szeregiem faktów z polityki angielskiej w Europie Wschodniej. Skoro traktaty lokarnenskie wejdą w życie, rola Francji w polityce zagranicznej przejdzie, zdaniem prasy moskiewskiej, w ręce Anglii. Rząd angielski już teraz

1875

Wobec powyższych faktów, w których nie ma wątpliwości, że chodzi o wywołanie stanu wojny, należy stwierdzić, że jest to akt wojenny, który stanowi przestępstwo przeciwko pokojowi.

... ..
... ..
... ..

наблюдения, проводимые в 1974 г. в Восточной Африке, о т.т. Ланг-мунд

1. W sprawie...
 2. W sprawie...
 3. W sprawie...
 4. W sprawie...
 5. W sprawie...
 6. W sprawie...
 7. W sprawie...
 8. W sprawie...
 9. W sprawie...
 10. W sprawie...
 11. W sprawie...
 12. W sprawie...
 13. W sprawie...
 14. W sprawie...
 15. W sprawie...
 16. W sprawie...
 17. W sprawie...
 18. W sprawie...
 19. W sprawie...
 20. W sprawie...
 21. W sprawie...
 22. W sprawie...
 23. W sprawie...
 24. W sprawie...
 25. W sprawie...
 26. W sprawie...
 27. W sprawie...
 28. W sprawie...
 29. W sprawie...
 30. W sprawie...
 31. W sprawie...
 32. W sprawie...
 33. W sprawie...
 34. W sprawie...
 35. W sprawie...
 36. W sprawie...
 37. W sprawie...
 38. W sprawie...
 39. W sprawie...
 40. W sprawie...
 41. W sprawie...
 42. W sprawie...
 43. W sprawie...
 44. W sprawie...
 45. W sprawie...
 46. W sprawie...
 47. W sprawie...
 48. W sprawie...
 49. W sprawie...
 50. W sprawie...
 51. W sprawie...
 52. W sprawie...
 53. W sprawie...
 54. W sprawie...
 55. W sprawie...
 56. W sprawie...
 57. W sprawie...
 58. W sprawie...
 59. W sprawie...
 60. W sprawie...
 61. W sprawie...
 62. W sprawie...
 63. W sprawie...
 64. W sprawie...
 65. W sprawie...
 66. W sprawie...
 67. W sprawie...
 68. W sprawie...
 69. W sprawie...
 70. W sprawie...
 71. W sprawie...
 72. W sprawie...
 73. W sprawie...
 74. W sprawie...
 75. W sprawie...
 76. W sprawie...
 77. W sprawie...
 78. W sprawie...
 79. W sprawie...
 80. W sprawie...
 81. W sprawie...
 82. W sprawie...
 83. W sprawie...
 84. W sprawie...
 85. W sprawie...
 86. W sprawie...
 87. W sprawie...
 88. W sprawie...
 89. W sprawie...
 90. W sprawie...
 91. W sprawie...
 92. W sprawie...
 93. W sprawie...
 94. W sprawie...
 95. W sprawie...
 96. W sprawie...
 97. W sprawie...
 98. W sprawie...
 99. W sprawie...
 100. W sprawie...

dąży do zajęcia nad Bałtykiem mocnego, antysowieckiego stanowiska, papierając jednocześnie imperjalistyczne plany Piłsudskiego.

Prasa moskiewska, snując powyższe domysły, wiebo również pisze o zamierzonej agresji polskiej na Litwę, która z pewnych względów osobno się układa z Sowietami w sprawie podpisania traktatu gwarancyjnego.

Tak więc, pomimo tego, że układy w sprawie traktatów gwarancyjnych, z obu stron były oparte na dobrych chęciach, niepodobna dziś nic pewnego orzec co do ich dalszego przebiegu. Rząd sowiecki zawsze proponował osobne układy z każdym oddzielnym państwem, nawet o ile chodzi o sprawy wspólnego wszystkim państwom nadbałtyckim. Jedynie w drodze wyjątku zgodziły się Sowiety na jednocześnie układy z Litwą, Łotwą i Estonją. Stąd należy wnioskować, że Sowiety nie puszcza się na żaden kompromis w sprawie odrzuconej przez się propozycji łotewsko-esto-fińskiej. To też, skoro państwa nadbałtyckie będą się w dalszym ciągu trzymały swego stanowiska, w takim razie ~~realizacja~~ realizacji wnioskowej idei zostanie według wszelkiego prawdopodobieństwa odłożona na czas nieokreślony.

"Liet. Žinios" o taktyce prasy polskiej.

"Lietuva Žinios" Nr. 176 z dn. 4/VIII r.b. Artykuł p.t.

"Histerja polska" - Streszczenie:

Pogłoski o grabieżczych planach Piłsudskiego w stosunku do Litwy wywołały niezwykle poruszenie w prasie polskiej "Kurjer Poranny", "Polska Zbrojna" /zwłaszcza ta ostatnia/ w sposób gwałtowny, graniczący z histerją, polemizuje z autorami rozsyłanych wiadomości o "rzekomych" zbrojeniach polskich. Między innymi, atakuje "Polska Zbrojna", "Rzeczpospolitą" za zamieszczenie komunikatu o mobilizacji 80.000 strzelców przeciwko Litwie.

Dziwić się należy, że redaktor organu Polskiego ministerstwa spr. wojsk. ma tak słabą pamięć! Przecież przed 3-ma tygodniami nikt inny jak tylko "Polska Zbrojna", pierwsza zaczęła pębrzakiwać szabelką i grozić Litwie. Obecnie zaś, gdy cały świat zainteresował się akcją Polaka, "Polska Zbrojna" dąsa się i eskarża inne pisma o czelność zamieszczenia bardziej szczegółowych rewelacji o szalenych planach Piłsudskiego. Czyżby "Polska Zbrojna" wraz z Piłsudskim uważali, że załatwią się z Litwą "po domowemu", zaś prasa całego świata będzie mogła pisać o tem wszystkim już jako o "fakcie dokonanym"?

"Lietuva" o pogłoskach zbrojeń polskich.

"Lietuva" Nr. 172 z dn. 4/VIII r.b. Artykuł p.t.

"Pogłoski i fakty" - Streszczenie:

Nawet gwałt Żeligowskiego z 1920 r. nie zwrócił zapewne tyle uwagi na Litwę prasy europejskiej, co ostatnie pogłoski o zamierzonej agresji polskiej. Tym razem stosunkami litewsko-polskimi zainteresowała się nawet prasa amerykańska. Na nierozstrzygniętą sprawę litewską - wileńską, niemal wszędzie patrzy się dziś, jako na źródło wielkich komplikacji. Sytuację w Europie Wschodniej porównuje się do przedwojennej sytuacji na Bałkanach. Przyszła wojna światowa ma właśnie wziąć początek z konfliktu polsko-litewskiego. Charakterystyczne są etapy rozprzestrzeniania

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową historię, która do tej pory była pełna uprzedmiotowienia i instrumentalizacji.

się pogłoszek o nowej awanturze Piłsudskiego. Pierwszy sygnał do alarmu podały same pisma polskie. Piłsudski nie zdążył się jeszcze wygodnie usadowić na fotelu dyktatorskim, gdy przychylny Piłsudskiemu odłam prasy polskiej, znając jego polityczne credo, zaczął interpelować zamiary marszałka. Tak na przykład organ wojskowy "Polska Zbrojna" wszczął przeciwko Litwie całą kompanję.

Wojowniczy ten prasy polskiej spotkał się z daleko idącymi komentarzami prasy sowieckiej. Podobno nawet C z y c z e r y n zażądał od polskiego ministerstwa spraw zagranicznych wyjaśnienia pogłosek o planach Piłsudskiego. Sowiecki zaś komisarz spraw wojskowych w mowie swej na pogrzebie D z i e r ż y ŋ s k i e g o publicznie zaznaczył, że armja sowiecka zagrozi drogę awanturom polskim.

Oświadczenie powyższe najwięcej bodaj wpłynęło na ostudzenie w Polsce zapaku wojennego.

Prasa warszawska zmieniła nagle kurs. - Ta sama "Polska Zbrojna", która przed miesiącem jeszcze wzywała prawdziwych patriotów polskich do wysiłków nad odzyskaniem granic polskich z 1772 r., obecnie atakuje "Rzeczpospolitą" za opublikowanie wiadomości o "rzekomej" mobilizacji 80.000 strzelców przeciwko Litwie. Obecnie więc "Polska Zbrojna" udaje najlepszego przyjaciela Litwy.

Jednocześnie pp. Z a l e s k i i B a r t e l uznali za stosowne dementować w Sejmie pogłoski o zbrojeniach polskich. - Sam Piłsudski również oświadczył, że nie żywi żadnych wojowniczych zamiarów, czego oznaką ma być przewidywane wstrzymanie produkcji materjałów wojennych.

Na tem się zapewne zakończy drugi etap brząkania szabelką.

Trudno dziś orzec, czy dalsze etapy nastąpią. Należy wszelako sądzić, że dwóch wzmiankowanych etapów wystarczy, ażeby imperjaliści polscy pogli wyciągnąć wnioski, iż kwestja w i l e ŋ s k a jest żywcem w polityce europejskiej i że 1926 rok nie nadaje się do "puczów".

"Lietuva" w odpowiedzi na artykuł "Rygass Zinas" w sprawie wileńskiej.

"Lietuva" Nr. 170 z 2/VIII r.b. Artykuł p.t. "Czy aby polityczny romantyzm litewski?". - Streszczenie:

Litewskie pismo "Rygass Zinas" w Nr. 163 zarzuca Litwie, że jej pretensje do Wilna są romantycznymi snami, nie liczącymi się z warunkami rzeczywistości. Wbrew twierdzeniom powyższym prawa litewskie do Wilna są najzupełniej realne. Nieurodzajna wileńszczyzna potrzebuje "hinterlandu" /terytorjum obecnej niepodległej Litwy/. W wyższym jeszcze stopniu potrzebne jest Litwie Wilno, ze względów ekonomicznych i strategicznych, nie mówiąc już o prawach historycznych i etnograficznych. Gdzie więc tu romantyzm? Czy nie należy go tylko szukać w zbyt serdecznej ze strony litewskiej ocenie pokrewieństwa pomiędzy Litwą a Łotwą? Dla polityków r "Rygass Zinas" wskazaniem byłoby tu romantyzmu poszukać! -

"Lietuvės žinios" o wpływach polskich nad baltykiem",--

"Lietų žinios" Nr. 170 z dn. 28/VII r.b. Artykuł p.t.

"Nasi sąsiedzi nadbałtyccy",-- Streszczenie:

Litwa stała się w ostatnich czasach przedmiotem zainteresowania niemal całej prasy europejskiej. Za polityką ~~litewską~~ litewską śledzą gorliwie sowiecy, Niemcy państwa nadbałtyckie a zwłaszcza Polska. Ta ostatnia, jak wiadomo gdzie tylko może, agituje przeciwko Litwie. Specjalną uwagę zwróciła dyplomacja polska na państwa nadbałtyckie, które stara się nastręczyć na swoją nutę. Przyznać należy, że za wyjątkiem Finlandji, propaganda polski znajduje nad bałtykiem grunt podatny. Zwłaszcza w Estonji, czego dowodem jest chociażby fakt, że w głowach odpowiedzialnych polityków estońskich zrodzić się mogły przypuszczenia, iż sowiecy zaproponowały Litwie gwarancję jej granic, wzamian za co Litwa zachowa neutralność na wypadek możliwego konfliktu ~~między~~ sowiecko - estońskiego i sowiecko - łotewskiego, bez ~~brak~~ wyraźnej prowokacji ze strony Sowietów,--/?/

Wyraźna polityka litewska rozchwiała machinacje polskie nad Bałtykiem, pomimo podatnego gruntu, jaki się tam - a zwłaszcza w Estonji, straszonej z jednej strony przez Sowiety z drugiej zaś - głaskanej przez Polskę - wytworzył,--

"Rytas" o niebezpieczeństwie polskim",--

"Rytas" Nr. 169 z 31/VII rb. Artykuł p.t. "Potrzeba nam człowieka całkowitej pewności",-- Streszczenie:

W ostatnich czasach wzmogła się nagle przy linii demarkacyjnej aktywność regularnych i nieregularnych polskich formacji wojskowych. Nawet urzędówki sowieckie "Izwiestja i Prawda" objaw ten zaczęły komentować jako otwarte przygotowania Piłsudskiego do zbrojnej agresji na Litwę. Niezadługo potem możliwość wojny polsko-litewskiej stała się przedmiotem debatów prasy europejskiej. Prasa litewska nie mogła rzecz prosta pozostać na te wszystkie odgłosy głucha. Obowiązkiem jej było zwrócić uwagę społeczeństwa na możliwość niebezpieczeństwa. Rola tę wziął na siebie w pierwszym rzędzie "Rytas". Natomiast urzędówki "Liet. Žin." i "Lietuva" z dziwnych i tajemniczych zarazem powodów jeły wzywać do "niewyolbrzymiania" niebezpieczeństwa. Co ma znaczyć takie stanowisko prasy urzędowej? Czyżby ugodowość w stosunku do Polski? W tym ostatnim wypadku, inspirowane przez prasę polską pogłoski o kompletnej zmianie kursu polityki litewskiej względem problemu wileńskiego miałyby niestety, potwierdzenie. Społeczeństwo litewskie się nie uspokoi, zanim nie osiągnie pewności, że Litwie istotnie nie grozi niebezpieczeństwo nagłej agresji polskiej, aniprojekty unji polsko litewskiej,--

Łotewska opinia publiczna w zatargu polsko-litewskim o Wilno coraz wyraźniej staje po stronie Polski,--

"Rīgas Zinios" Artykuł w sprawie stosunków Polsko-litewskich.

Tego samego dnia, gdy łotewski minister spraw zagranicznych bawił w Kownie w sprawie zaciśnienia stosunków litewsko - łotewskich, pismo łotewskie "Rīgas Zinias" za-

114

114

114

114

114

114

114

114

114

mieściło знамениy artykuł p.t. Państwa Bałtyckie, Litwa i Polska".

Pismo na wstępie zaznacza, że urzewistnienie związku państw bałtyckich zostało wstrzymane i obecnie Łotysze nie wiedzą jaki obrać kierunek: mały związek z Litwą, lecz bez Polski, czy też wielki z Polską, a bez Litwy. Łotwa nie zajmując wyraźnego w tej kwestji stanowiska, rozluźniła swe stosunki z Polską, a je dnocześnie niepozyskała szczególnej sympatji Litwy. W dalszym ciągu pismo wywodzi, że na przeszkodzie ku zawarciu zwązku z Litwinami znajduje się Wilno, którego rząd litewski nie zrzeka się. "Litwini, pisze autor, dotąd nie zrzekli się pretensji nato mias to, wśród ludności którego przeważają Żydzi i Polacy, w okolicach zaś zamieszkują spolszczeni Żydzi. Niezaprzeczalnie litewskie terytorjum etnograficzne rozpoczyna się w odległości 30 klm. od m. Wilna na wschód i północ. Ze granice tego terytorjum w przeszłości sięgały głębiej na wschód, nieczego to nie dowodzi. Za czasów Katarzyny II. w okolicach Dorys mieszkali Łotysze, jednak żadnemu naszemu mężowi stanu nie przyjdzie do głowy rościć pretensje do zamieszkałych obecnie przez Białorusinów obszarów. Wilno, stolica państwa litewskiego - nie jest obecnie w litewskim obrębie etnograficznym. Bądź co bądź Litwini za wszelką cenę pragną odzyskać dawną siedzibę Gedymina. Jest to romantyczna pozostałość od czasów odrodzenia narodowego, z czego Litwa tak prędko się nie wyleczy.!" Czyż zaprawdę damy zginać idei związku państw bałtyckich, o którą tak gorąco zabiegał nieboszczyk Mejerowicz, najlepszy hasz dyplomatyczny i poważny mąż stanu? "- "aktycznie rządzi Polską marszałek Liksudski, stary przyjaciel Łotyszów w Warszawie w miejsce dotychczasowej orientacji francuskiej zaczyna brać górę orientacja w kierunku Londynu. Ta ostatnia zaś również stanowi credo naszej polityce zagranicznej. To też mamy jeszcze jeden czynnik decydujący, który wiąże nas z Polską.

Tróbowano nas straszyć polskim imperjalizmem. Jednak zawdzięczając temu "imperjalizmowi", mamy z Polską wspólną granicę, polskie też terytorjum przykrywa południową część Łatgalji i Dynaburg

Wreszcie pismo oświadcza w tonie stanowczym: "Bądźmy chociaż raz szczerzy i przyznajmy, że nasz byt strategiczny ze względów na niebezpieczeństwo od wschodu jest zupełnie bezpieczny i został osiągnięty tylko dzięki temu, że Polacy mają w swoim ręku Wilno oraz linię kolejową Wilno-Turmonty... W chwili obecnej Wilno znajduje się w mocnym i pewnym posiadaniu, co też uznała i Liga Narodów".

W końcu dziennik podkreślając, iż polityka łotewska winna iść w ślady Mejerowicza czyni pod adresem Litwy następujący uwagi: "Dla Litwy drzwi do ogólnej rodziny państw bałtyckich zawsze pozostaną otwarte. Lecz przedtem powinna ona wyrzec się romantycznych snów o wielkiej przeszłości, która nigdy już nie wróci. Wolna i niepodległa Litwa jest też taką koniecznością, jak Estonia, ale tylko w etnograficznych granicach narodu litewskiego. Istnienie takiej Litwy jest taką samą historją życia, jak ta strategiczna gwarancja, jaką daje okręg wileński z polską załogą. Jakieś większe zmiany w tem mogą tylko zmącić ustabilizowaną już równowagę w zachodniej Europie".

"Liet" zin", przytaczając powyższe ustępy łotewskiego dziennika, dodaje o sobie: "... Niewiadomo, w jakim stopniu powyższe poglądy dziennika odpowiadają stanowisku społeczeństwa i rządu litewskiego jednak w zupełności są one zgodne z temi myślami, do jakich stale przyzwyczailiśmy się ze strony naszego południowego sąsiada. Przyzwyczajeni do bezwstydne go cynizmu pism polskich, postaramy się przyzwyczaić i do ~~niekiedy~~ łotewskich.

Jednak możemy już teraz uspokoić swych sąsiadów - dzień ~~niedziela~~ nikarazy, że co się tyczy nas Litwy i otwar -

tych drzwi do związku państw bałtyckich, " mogą oni być spokojni. - Litwa gwałtem tam nie pcha się. Litwa nie tylko Wilna, które politykujący błazni z "R.Z." przyrównuje do okolic Drysy, lecz i tych samych Turmont nie wyrzeknie się, by tylko trafić w ten sposób do związku państw bałtyckich. Jeśli dyplomaci kotewscy również wierzą w mocne ręce, w których się znajduje Wilno i kolej Wilno - Turmonty i utworzą związek z Polakami, bynajmniej nie będziemy ich przed tem powstrzymywali, zwłaszcza że tymczasem nie potrzebują oni dla tego geszeftu wyrzekać się Rygi. -

" Lietuva " o stosunku Polski do państw nadbałtyckich. -

" Lietuva " Nr. 166 z dn. 28/VII r.b. Artykuł pod tytułem " Litwa, państwa nadbałtyckie i Polska " - Streszczenie :

Stosunki w Europie Wschodniej są w ostatnich czasach najrozmaiciej przez prasę zachodnią - europejską komentowane. - Należy więc w tej sprawie dać krótki przegląd polityczny. -

Kamieniem węgielnym stosunków Polski z państwami nadbałtyckimi jest koncepcja, że jedynie bliższa współpraca tych ostatnich z Polską warunkuje ich utrzymanie niepodległości państw nadbałtyckich /niebezpieczeństwo ze strony sowieckiej/. Jednakże rzut oka na geograficzną sytuację zainteresowanych w tej sprawie państw budzi duże wątpliwości co do celowości i skuteczności polskiej ewentualnej pomocy wojskowej. Dla Polski natomiast orientacja ku państwom nadbałtyckim jest ze względu na wszelkie miary korzystna. Pod względem militarnym bowiem zabezpiecza Polskę swą granicę północną przed niespodziewanym napadem. Pod względem ekonomicznym zaś, wzmacniając się nad Bałtykiem, Polska nie tylko zdobywa nowe rynki dla swego przemysłu lecz może nawet za pośrednictwem portów nadbałtyckich kontrolować i do pewnego stopnia dzierżyć w swych rękach handel Sowieców z Europą Zachodnią. Z drugiej znowu strony poparcie państw nadbałtyckich ma dla Polski doniosłe znaczenie, jeżeli chodzi o posunięcia dyplomatyczne na forum międzynarodowym w Genewie. Polska dążąc do hegemonii nad Bałtykiem, może więc dużo zyskać bez żadnego niemal ryzyka. -

Na stosunki Polski z państwami nadbałtyckimi wywiera jeszcze wpływ stanowisko Litwy. Litwa ani razu jeszcze nie wzięła udziału w konferencjach państw nadbałtyckich. Stąd próbował a zagranicą wyciągnąć fałszywy zresztą wniosek, że Litwa uchyla się od współpracy z innymi państwami nadbałtyckimi. Litwa unika jedynie stosunków z Polską, zanim ta ostatnia nie zwróci zgrabionego Wilna. Stanowisko Litwy jest jedynym, godnym narodu o wielowiekowej tradycji państwowej. Litwa jest niezbędnym członkiem i niezastąpionym wszelkiego związku nadbałtyckiego, z drugiej zaś strony Litwa nie da się skłonić do żadnego związku, gdzie będzie wchodziła Polska. - Państwa nadbałtyckie tak długo będą przy pominiały " kocioł bałkański " dopóki uprawniony przez Polskę bandytyzm polityczny będzie wywierał swój ujemny wpływ nad Bałtykiem. -

Państwa nadbałtyckie winne dojść do wzajemnego porozumienia bez obcego udziału. -

Prasa litewska o współpracy państw nadbałtyckich w związku z wizytą Ulanisza. -

" Rytas " Nr. 167 z dn. 29/VII r.b. Artykuł p.t.

"U l m a n i s w k o w n i e". - Streszczenie:

Potrzebę stosunków litewsko - łotewskich najszerzej badał w swoim czasie dr. J. S z l u p a s pierwszy poseł litewski w Rydze. - Proponował on stworzenie jednego państwa litewsko - łotewskiego. Koncepcja ta jednak była romantyczna i nie opierała się na polityce realnej, to też nie spotkała się z szerszym uznaniem ani na Litwie ani na Łotwie. -

Bardziej realne były wysiłki b. ministra litewskiego spr. zagr. d-ra P u r y c k i s a, zmierzające ku stworzeniu nad Bałtykiem entente cordiale. - Polska jednak plan ten zdołała unicestwić i tak dalece wdiagnać Łotwę i Estonję w orbitę swych zamierzeń, że nawet dziś niepodobna z całą pewnością orzec jaka jest polityka Łotwy chociażby np. w stosunku do Wilna. -

Już od 3 -ch lat bodaj punktem ciężkości w stosunkach litewsko - łotewskich jest nie polityka, a tylko sprawy ekonomiczne. - Łotwa pragnęłaby uczynić z Litwy rynek zbytu dla swych wyrobów przemysłowych, a jednocześnie skierować litewski - handel zagraniczny na porty łotewskie. - Dążenia te są sprzeczne z ideą niezależności ekonomicznej Litwy, zwłaszcza wobec odzyskania Kłajpedy. Z drugiej zaś strony trudno jest znaleźć odpowiednią kompensatę za tak wielkie ustępstwa litewskie. To też realizacja unji ekonomicznej, podpisanej w swoim czasie przez Łotwę i Estonję a do której Łotwa proponowała Litwie przystąpić, spotkała się ze sprzeciwem Litwy. Praktyka okazała później, iż sprzeciw litewski miał rację bytu, gdyż właśnie w ostatnich dniach unja ekonomiczna pomiędzy Łotwą a Estonją została zlikwidowana. -

Zamiast proponowanej ze strony Łotwy, zwłaszcza za czasów urzędowania b. ministra łotewskiego finansów R. K a l n i n g s a, unji ekonomicznej / droga dedukcyjna w rozwoju stosunków handlowych /, Litwa wysunęła koncepcję współpracy ekonomicznej przez obustronne ułożenie spisów towarów na zasadach wzajemności / droga indukcyjna /. W powyższym studjum znalazł nowy sejm litewski stosunki z Łotwą. -

Niewiadomo w jakim kierunku pchnie je nowy rząd jak również niewiadomo, w jakim celu przybył do Kowna U l m a n i s. - Domyślać się jedynie należy, że wizyta premiera łotewskiego wywołana została sprawami o pierwszorzędną doniosłość. -

"Liet. Žinios". Nr. 171 z dn. 29/VII r.b. Artykuł p.t.:

"Litwa a Łotwa". - Streszczenie:

Wizytę łotewskiego ministra Spraw Zagranicznych U l m a n i s a w Kownie należy uważać za doniosły wypadek w życiu państw nadbałtyckich, które stoja dziś ponownie w obliczu ważnych zadań. Solidarnie rozpoczęte przez wszystkie państwa nadbałtyckie układy z Sowietami w sprawie traktatu gwarancyjnego są jednym z poważniejszych kroków. -

Współpracy państw nadbałtyckich wymagają ich wspólne interesy gospodarcze, kulturalne, i polityczne. Wyraźnie pod względem oświadczenia p. U l m a n i s a przedstawicielom prasy rozsiewają wszelkie wątpliwości co do możliwych trudności i pozwalają optymistycznie spoglądać w przyszłość. -

Intrygi i kłamstwa polskie, zmierzające do rozchwiania sojuszu litewsko - łotewskiego zostały unicestwione. Koncepcję, że zawiązkiem szerszego związku nadbałtyckiego / Finlandja, Estonja, Łotwa i Litwa / ma być sojusz litewsko - łotewski, należy jedynie z u z n a n i e m powitać. -

" Lietuva" Nr. 167 z dn. 29/VII r.b. Artykuł p.t. " Po wizycie p. Ulmanisa ".- Streszczenie:

Koncepcja zbliżenia państw nadbałtyckich spotyka się z jednomyślną aprobatą społeczeństwa litewskiego. Nowy rząd Sleżewiciusa , stawiać sobie za zadanie realizację tej koncepcji w jaknajszerszym zakresie , jest wyrazi - cielem woli narodu litewskiego . Zamieszkańcy litewskie spotykają się z przychlnem uznaniem na Litwie , Wizytę litewskiego ministra spr. zagr. Ulmanisa w Kownie na - leży uznać za jeden z najwymowniejszych dowodów tego u znania . Zbliżenie pomiędzy obu bratnimi narodami doko nuje się na drodze współpracy politycznej , ekonomicznej i kulturalnej . Niestety , nierozstrzygnięty dotychczas problem wileński wielce utrudniał polityczne zbliżenie litewsko - litewskie .- W ostatnich jednak czasach stron - nicy zbliżenia państw nadbałtyckich dochodzą do wniosku , że państwa nadbałtyckie winne zająć wyraźne w sporze polsko - litewskim stanowisko . Można też oczekiwać , że Litwa zajmie pod tym względem stanowisko , identyczne z li tewskim . Narazie zaś punkt ciężkości w stosunkach państw nadbałtyckich spoczwą w płaszczyźnie interesów ekonomicz nych . Rozwój stosunków ekonomicznych przy obecnej kon - junkturze politycznej jest bodaj najlepszą drogą do po - litycznego zbliżenia państw nadbałtyckich .-

Należy więc z uznaniem powitać wizytę p. Ulmanisa w Kownie , jako mającą na celu wyjaśnienie różnych , zwią zanych z podpisaniem traktatu handlowego kwestji .

W historii zbliżenia państw nadbałtyckich została wpisana nowa , piękna karta .-

L i t w a i A m e r y k a .-

Wywiady z konsulem litewskim i je go sekretarzem w Ameryce .-

" Lietuva" Nr. 163 z dn. 24/VII r.b. "Wywiad z kon - sulem litewskim w New-Yorku p. Bielskimem . Streszczenie:

Pierwsze próby handlu między Litwą a Ameryką były niepomysłne . Przy czyną tego był głównie spadek wa - luty na Litwie / ost - marka i auksinas / . Niezadługo jednak potem stosunki handlowe między/obu krajami znów się ożywiły . Litwa eksportuje do St. Zjed. Am. Półn. wy - roby z bursztynu , zapalki , szczecinę , słodycze , grzyby , o - lej lniany , wyprawne skóry , szmaty i td. Importuje nato - miast stamtąd auta , maszyny rolnicze i ich części , trak - tory i t p .-

Dla rozwoju handlu z Ameryką niezbędnem jest , ażeby eksporterzy litewscy porzucili marzenia o szybkim z bogaceniu się i całkowicie zajęli się zapewnieniem sta - łego rynku zbytu dla wyrobów litewskich .- Da się to o - siągnąć jedynie przez szybkie i sumienne wykonywanie za mówień amerykańskich . Poza tem należałoby zwiększyć etaty dwóch konsulów litewskich w Ameryce / New- York i Chicago/ . Amerykańskie sfery finansowe są dla Litwy dosyć przychyl - nie usposobione , o czem świadczy gotowość ich do udzie - lenia pożyczek na przystępnych warunkach .-

Większość Litwinów amerykańskich stanowią zwykli robociarze , których sytuacja jest nie do pozazdroszczenia ze względu na ciężkie warunki pracy . W ostatnich czasach jeli litwini amerykanscy organizować się w kluby polityczne . Większość Litwinów am. zamieszkuje Amerykę już od kilkadziesiąt lat , nie należy się więc dziwić , że proces wyna - radawiania się posuwa się wśród nich stosunkowo szybko .-

St. Louis, Mo.

1941 11 18

Wywiad z sekretarzem litewskiego poselstwa w Waszyngtonie .-

"Lietuv. Zinios" Nr. 170 z dn. 28/VII r.b. Wywiad Elty z sekretarzem poselstwa litewskiego w Waszyngtonie Rabinowiczem . Streszczenie :

Zgodnie z amerykańską ustawą emigracyjną , z Litwy mogą emigrować rocznie do Ameryki 344 osoby. W związku z tem , należałoby emigrację litewską do U.S.A. zorganizować tak , aby mogli emigrować przedstawiciele inteligencji litewskiej , na których Lithuangji amerykańskiej zbywało . Litwinom amerykańskim grozi nawet zanik intelektualno - narodowy , z powodu braku dopływu sił rodzinnych .- Byłoby również pożądanem , aby Amerykę odwiedzali jaknajczęściej artyści, literaci, i działacze społeczeństwa z Litwy . Wzmocniłoby to kontakt emigracji z Ojczyzną .-

Spółeczeństwo i prasa amerykańskie przychylnie są względem Litwy ustosunkowane. Litwa jest jednakże mało znana . Należałoby przeto zorganizować należyte informowanie Amerykanów o Litwie , a to głównie ze względu na możliwości finansowe / pożyczka/ .-

B. Premjer litewski Bistras o stosunkach Litwy z Watykanem .-

"Kytas" Nr. 171 z dn. 3/VIII r.b. Artykuł p.t.

"Litwa - Watykan" . Streszczenie:

Twierdzenia "Lietuvy" z dn. 17/VII r.b. w art. p.t. "Z pustego się nie należy", że za rządów ohadeckich stosunki z Litwą z Watykanem utknęły na martwym punkcie są bezpodstawne . Jeszcze przed wyborami odbyło się u prezydenta republiki specjalne posiedzenie gabinetu ministrów przy czem uchwalono stosunki z Watykanem wzmocnić z pewnymi zastrzeżeniami . Na podstawie tej uchwały poczynił , jako p.o. ministra spr. zagr. odpowiednie kroki na piśmie , za pośrednictwem arc. Matulewiczusa. Watykan niezadługo potem zakomunikował , że uważa warunki litewskie za możliwe do przyjęcia . Watykan zgodził się nato, ażeby p. Klimas reprezentował Litwę przy Solicy Apostolskiej . Jednocześnie Watykan proponował nominację nunc. Schlopp, a /dotychczasowego przedstawiciela swego w Kaadze/ na stanowisko posła w Kownie . Wymiana not między Litwą a Watykanem nieco się zaciągnęła , w Litwie nastały nowe rządy. Temniemniej , wystarcza obecnie zgłosić się placet na nominację nunc. Schlopp, a i wręczyć listy uwierzytelniające p. Klimasowi , a stosunki Litwy z Watykanem zostaną w całej pełni wznowione. Stanu takiego niepodobna nazywać "niejścissem" jak to czyni "Lietuva" . Nowy rząd litewski zajmuje jednak względem wzmocnienia stosunków z Watykanem stanowisko negatywne i nie chce wszczętych przez b. rząd doprowadzić do końca .-

Wywody "Lietuvy" o rzekomej obrazie kraju suwerenności państwa litewskiego również są niesłuszne. Wewnętrzna reorganizacja kościoła na Litwie odbyła się zgodnie z konstytucją państwową .-

B. rząd uczynił wszystko , co uczynić zdążył , a żeby , nie poniżając autorytetu państwa wznowić normalne stosunki z Watykanem . To też urzędowni nie powinnyby obecnie przekreślać faktów , co może jedynie przynieść szkodę państwu .-

Uwaga: "niejścissem" pustym

II. ŻYCIE GOSPODARZE.

a/ stosunki zagraniczne --

Handel zagraniczny Litwy --

"Dzień Kowieński" Nr. 165. Ciąg dalszy artykułu T. Nagurskiego p.t. "Handel zagraniczny" /patrz Nr. 37 Biuletynu/ --

Ogólna cyfra litewskiego importu w pierwszym trymestrze 1926 r. wyniosła 49,4 miljon. lt. i podzieliła się jak następuje:

I.	Zwierzęta żywe	0 02	milj. lt.
II.	Produkty żywności	II 30	" "
III.	Surpasy i produkty wół obrobione	II 65	" "
IV.	Fabrykaty	23 65	" "
V.	Złoto i srebro	2 82	" "

W stosunku procentowym do całości importu za badany okres wspomniane grupy stanowią kolejno: 0,04%, 22,86%: 23,56%: 47,84%: 5,70%: W grupie zwierząt żywych cyfra importu była nieznaną. Przywieziono 72 bydła wszelkiego rodzaju, wyłącznie z Niemiec i Łotwy --

W grupie produktów żywnościowych uderza przede wszystkim fakt, że import ogólny przewyższa eksport o przeszło 3 milj. lt. Dowodzi to bowiem, jak jednostronnym i ograniczonym jest żywnościowy rynek litewski i jak poważnie jest on uzależniony od zagranicy --

Na pierwszym miejscu importu stoi cukier w ilości około 5300 tonn, kosztujących 4,60 milj. lt. Drugie miejsce zajmują śledzie w ilości 4,076 tonn i wartości 2,45 ml. lt. Ta pozycja importu wykazuje, że rybołówstwo litewskie i kłajpedzkie jest rozwinięte niedostatecznie. Dalej idą kolejno: sól w ilości 7,157 tonn o wartości 0,64 ml. lt., oleje roślinne - 224 t. o 0,57 ml. lt., owoce suszone - 232 tn. i 0,39 ml. lt.: ryż - 392 t. i 0,32 ml. lt., margaryna 96 t. i 0,26 ml. lt., herbata - 26 t. i 0,21 ml. lt.: kawa - 74 t. i 0,20 ml. lt. i t. d. Wśród ostatnio wyliczonych towarów importowanych bodaj, że tylko owoce suszone stanowią przedmiot zbytkowny. Wszystkie inne produkty są artykułami pierwszej potrzeby --

Z posród dostawców żywności dla Litwy najznaczniejszym jest Czechosłowacja. Usładza ona żywot obywateli Republiki ni mniej ni więcej tylko 3,780 t. cukru, każąc jednocześnie płacić sobie aż 3,44 ml. lt. za dostarczany specjał --

Na tem jednak ogranicza się żywicielska rola Nadweltańskiej Republiki. Inne produkty są przewożone w pierwszej linii przez najserdeczniejszego z sąsiadów litewskich - Niemcy, które ze znaną tego narodu wspaniałością dostarczają przede wszystkim potężną - przeszło 6,000 t. ilość soli, za co skromnie pobierają 0,50 ml. lt. By jednak nie było powiedziane, że Germanowie samą tylko solą karmią Litwinów, dostarczają równocześnie 543 t. cukru o wartości 0,96 ml. lt.: 106 t. spirytusu o wartości 0,26 ml. lt., dalej margarynę, oleje roślinne, trochę śledzi, ryżu i innych "made in Germany" artykułów. Anglia zajmuje 3 miejsce posród dostawców żywnościowych Litwy z 2,411 t. śledzi o wartości 2,11 ml. lt. -- Innych produktów przywożą Anglii znikome ilości --

Czwarte miejsce wśród żywicieli Litwy zajmuje bezosobowa i zagadkowa rubryka "Inne kraje", co ze względu na znaczny tonaż /2,450 t./ i wysoka wartość /1,96 ml. lt./ importu nasuwa autorowi przypuszczenia, że jakieś specjalne powody nakazały litewskiemu Urzędowi Statystycznemu ukrywać godność jednego ze znaczących dostawców.

11. SYCRA 008000 000000

18. *Stenobothrus* *Stenobothrus*

12774

Wynik 1938 r. wynosił 42,1 miliona zł. i podzielił się na:

I.	Zwierzeta żywe	0 00 mlt
II.	Produkty zwierząt	11 30 "
III.	Surowce i produkty z wyrobów skórnych	11 38 "
IV.	Tekstylia - odzież	23 68 "
V.	Włókna i nici	23 68 "

[illegible]

Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1900 roku wynosiły 67,8 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1910 roku wynosiły 70,2 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1920 roku wynosiły 72,5 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1930 roku wynosiły 74,8 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1940 roku wynosiły 77,1 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1950 roku wynosiły 79,4 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1960 roku wynosiły 81,7 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1970 roku wynosiły 84,0 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1980 roku wynosiły 86,3 cm.
Wzrosty w przeliczeniu na jednego mieszkańca
w 1990 roku wynosiły 88,6 cm.

jedwabne - 1,2 t., o wartość 0,26 m.lt.; instrumenty muzyczne 17 t., o 0,24 m.lt.; drut i wyroby 108 t., o 0,23 m.lt.; medykamenty 7,7 t., o 0,23 m.lt.; wyroby szklane 113 t., o 0,22 m.lt.; farby 44 t., o 0,20 m.lt. i inne.

Jak widać z powyższego wyliczenia Litwa przywozi wszystkie rodzaje i gatunki fabrykatów, ilości są proporcjonalnie nieduże i należy przewidywać zwiększenie się importu.

Wśród krajów importujących fabrykaty, panujące prawie niepodzielne miejsce zajmują Niemcy, dostarczające Litwie $\frac{2}{3}$ ogólnego litewskiego importu fabrykatów. Przywożą one wszystkie bez wyjątku wymienione wyżej fabrykaty i zawsze w stosunku do 50% do 75% ogólnej ilości importu danego towaru. Dzięki temu są najważniejszym dostawcą Litwy w jej ogólnym imporcie za pierwszy trimestr 1926 r.

Pośród innych dostawców fabrykatów należy wymienić następujące kraje: Stany Zjednoczone Ameryki /maszyny do szycia/, Szwecję /maszyny rolnicze i maszyny różne/, Anglię /tkaniny i nici bawełniane oraz wełnia ne/, Łotwę /nici bawełniane i różne produkty/, Czechosłowację /tkaniny bawełniane, obuwie i różne produkty/, dalej Estonję /tkaniny bawełniane/, inne kraje /tkaniny bawełniane łódzkie/, Francję i t.d.

Ostatnia grupa przywozowa - złoto i srebro - jest siłą rzeczy nieznaczna.

Głównym i prawie wyłącznym dostawcą jest Anglia.

Handel zagraniczny Litwy za I-szy kwartał r. b.

"Liet. Ukis" Nr. 5 /44 / tom IV za maj r. b. Streszczenie:

W ciągu I-go kwartału r. b. eksport litewski wyniósł 70,4 mlj. lt. zaś import - 49,4 mlj. lt. Saldo w aktywach wyniosło więc 21,0 lit.

Tabela porównawcza eksportu za I-szy kwartał r. ub. i r. b. przedstawia się jak następuje:

n a z w a :	1925 r. /I-III m./	1926 r. /I-III m./
1. Konie / w sztuk./	9041	2341
2. bydło rogate "	2241	1141
3. wołowina / tön./	1113	169
4. Owies	2034	212
5. Skóry bydłowe	762	101
6. Drzewo nieprzer./ w tön/	3585	525
7. Szmaty	1159	478
8. Nierogaczna / szt./	12409	18688
9. Gęsi	1645	2633
10. wieprzowina / tön/	111	657
11. masło	92	181
12. pszenica	0,1	278
13. wyka	505	2580
14. groch	77	273
15. pieluska	143	238
16. siemię lnu	1557	3228
17. przedza	5550	10202
18. skóra na podeszwy	2,4	74
19. tektura	184.	290

Eksport pierwszych 7 towarów gatunków towarów / do szmat włącznie / przedstawiał w 1925 r. wartość: 12,7 mlj. w r. b. zaś 2,9 m.lt. Tak więc kraj stracił na tem około 10 mlj. lt. Na rolnictwie litewskim odbiło się najwięcej zmniejszenie eksportu koni, bydła rogatego, i wieprzowiny, a to przez obniżenie wewnętrznych cen krajowych na te produkty. Rynku zbytu na konie należało by szukać w Rosji, na mięso zaś - w Anglii, Czechosłowacji,

Ważnym elementem w strukturze gospodarki jest handel zagraniczny, który odgrywa kluczową rolę w eksporcie i imporcie towarów i usług. W tym celu należy wypracować skuteczną strategię, która pozwoli na maksymalizację korzyści z handlu międzynarodowego. Kluczowe jest również zapewnienie stabilności i bezpieczeństwa w relacjach z partnerami zagranicznymi, co wymaga ścisłej współpracy i komunikacji.

U.S. DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
WASHINGTON, D. C. 20315

UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE
BUREAU OF PLANT INDUSTRY
WASHINGTON, D. C.

№	Имя	№	Имя
1	Александров	1	Александров
2	Борисов	2	Борисов
3	Васильев	3	Васильев
4	Григорьев	4	Григорьев
5	Дмитриев	5	Дмитриев
6	Зайцев	6	Зайцев
7	Иванов	7	Иванов
8	Козлов	8	Козлов
9	Кузнецов	9	Кузнецов
10	Левин	10	Левин
11	Михайлов	11	Михайлов
12	Новиков	12	Новиков
13	Осипов	13	Осипов
14	Петров	14	Петров
15	Рябов	15	Рябов
16	Сидоров	16	Сидоров
17	Смирнов	17	Смирнов
18	Тихонов	18	Тихонов
19	Федотов	19	Федотов
20	Харьков	20	Харьков
21	Цыганов	21	Цыганов
22	Чайков	22	Чайков
23	Шаров	23	Шаров
24	Щербаков	24	Щербаков
25	Юрьев	25	Юрьев
26	Яковлев	26	Яковлев

[illegible]

a poczęści w Niemczech,--

Co się tyczy pozostałych gatunków towarów, to jak wynika z tabelki, eksport ich wzrósł. Wartość towarów tych wynosiła w 1925 r. 27,5 mlj. lit., w r. b. zaś - 45,0 m. lit., a więc eksport wzrósł o 17,5 m. lit. - Import znów w ciągu 1-go kwartału r. b. przedstawia się jak następuje:

Nazwy	1925 r.	1926 r.
-----	-----	-----
	/I-III m/	/I-III m/
1. owoce połudn./w ton./	52,9	101,3
2. cytryny	82,7	104,4
3. kawa niepalona "	65,2	68,9
4. cukier maczka "	3.346,0	3.802,7
5. sól mielona "	4 822,4	7 047,1
6. nawozy rolnicze "	5 094,5	8 229,6
7. materiały lesne "	850,5	1 832,6
8. węgiel kamienny "	39 861,7	53 971,9
9. nafta	3 692,2	4 189,2
10. wina z winogron "	80,3	68,9
11. mięso solone		
i marynowane "	68,8	0,6
12. konserwy rybne "	12,6	5,7
13. tytoń w liściach "	233,9	163,7
14. benzyna "	323,2	123,9
15. blacha "	531,5	60,7
16. Obuwie "	39,1	12,4
17. szkło w szybach "	228,5	97,5
18. chemikalia	93,5	43,5
19. wyroby ze spiżu "	449,4	233,8
20. drut "	179,9	22,4
21. przędza bawełn. "	188,3	107,2
22. tkaniny "	415,2	314,3
23. " jedwabne "	10,9	0,8
24. " wełniane "	126,9	55,1
25. robótki ręczne "	35,1	25,8

Import pierwszych 8-miu gatunków towarów / do nafty/ włącznie, znacznie się wzrósł, co tłumaczy się głównie obniżeniem się cen na owe towary. Import zaś pozostałych towarów / wyroby bądź też przetwory krajowe/, jak konserwy mięsne i rybne, blacha, obuwie, tkaniny wełniane - zmniejszył się, 2 lub nawet 9-krotnie. Wpłynęła na to ostatnia zmiana litewskiej taryfy celnej. Jest to dla przemysłu litewskiego objaw bardzo pomyślny.

" Lit. Rundschau " o litewskiej polityce handlowej.

" Lit. Rund." Nr. 166 z 28/VII r. b. Artykuł p. t. "Przed dyktandami polityki handlowej". Streszczenie:

Litwa zawierała dotychczas jedynie traktaty handlowe o największej przychylności, które opierały się na taryfie autonomicznej. Obecnie stoi Litwa w obliczu układów handlowych z państwami sąsiadującymi / Sowiety, Niemcy, państwa nadbałtyckie/. Dopiero przez zawarcie formalnych traktatów handlowych z powyższymi państwami, polityka handlowa Litwy będzie mogła się ukształtować w pewnym określonym kierunku. Gospodarcza i finansowa sytuacja Litwy, jako małego państwa, jest zależna od litewskiego handlowego bilansu zagranicznego. Zapewnienie rynków zbytu dla gospodarczych produktów Litwy jest jedną z najdonioślejszych kwestji państwa.

b/ stosunki wewnętrzne.

O u r o c h o m i e n i e   p r z e m y s ł u   l i t e w s k i e g o .-

" Dzień Kowieński " Nr. 168 z dn. 5/VIII b.r. Artykuł
p.t. " O przemyśle litewskim " .- Streszczenie:

Powstaje pytanie, czy Litwa, posiada warunki na temu
ażebym się w niej nawzór innych państw rozkrzewiło po-
ważniejsze fabryczne, czy też Litwa jest skazana na
wieczny odpływ ludzi i gotówki zagranicę .-

Ogólnie przyjęto twierdzić, że powstanie zakła-
dów przemysłowych jest na Litwie niemożliwe dla braku
własnego węgla i rudy. Wskazuje się przytem na Anglię,
Westfalję, Śląsk i Saksonję, gdzie w samej rzeczy ob-
fitość skarbów podziemnych spowodowała rozwój tysię-
cy większych i mniejszych przedsiębiorstw fabrycznych.

Twierdzenie powyższe byłoby słusznem, gdyby po za
t.zw. ciężkim przemysłem żadem już inny nie mógł ist-
nieć na świecie. Lecz któżkaze robić konkurencję zakła-
dom Kruppa, lub tworzyć nowy Manchester nad Niemnem.
Na litewskie warunki wystarczyć mogą w zupełności zwy-
czajne fabryki, nie zużywające milionów tonn opału. Włochy np. nie posiadają węgla, a jednak przemysł ich
rozwija się pomysłnie. W Holandji poważnem źródłem ener-
gji jest wiatr. W Szwajcarji i Finlandji - siła wodna.

I we Francji w ostatnich latach dla oszczędności
węgla zwrócono pilną uwagę na dopływy Renu i Rodanu.

Na Litwie też wyzyskać można siłę wodną. Oprócz
wspaniałego zakrętu Niemna pod Birsztanami jest jeszcze
niemało rzek o wysokim brzegach i silnym prądzie. Dla
zapewnienia wody na suche lata można tworzyć zapasy w
czasie topnienia śniegów. "Dziś woda ta spływa bezpłod-
nie na wiosnę, niszcząc nieraz dobytek ludzki po drodze
Wody roztopowe, umiejętnie wstrzymane bliżej źródła mo-
gły by stać się jednym z czynników narodowego bogactwa

Na Litwie duże torfowiska. Jednak przy ich eks-
ploatacji pamiętać trzeba, że rząd jest zawsze nieprak-
tycznym przedsiębiorcą. Na małą skalę zaś prowadzone tor-
fowiska dają produkty drogi i mało wartościowy. Należy
się więc wyleczyć z etatyzmu wymagającego, aby państwo
wszystko wyrabiało, jak również ze złe pojętego demokra-
tyzmu, dopuszczającego jedynie istnienie drobnych przed-
siębiorstw prywatnych.

Torfowiska z korzyścią dla kraju mogą być urucho-
mione tylko przez osoby prywatne, na bardzo dużą skalę
i na własnym terenie. Upaństwowienie torfowisk było fa-
talnym błędem, gdyż konieczność sporządzania kontraktów
z rządem tamuje wszelką inicjatywę. Sprowadzanie węgla
z zagranicy nie będzie zbyt obciążało kosztów pro-
dukcji litewskich fabryk, jeśli wytwarzać się będzie głów-
nie tanie towary przy których czynnik "opał" mniejszą
gra rolę, niż ręce robocze, surowce itp. Z dwójga złego
lepiej wydać kilka milionów zagranicę na węgiel, niż
kilkadziesiąt milionów na torf. Węgla nie ma w Litwie, a
siat milj. za gotowe towary. O zupełnej bowiem samo-
wystarczalności żadne państwo marzyć nie może.

Najważniejszą kwestją pozostaje więc nie siła
pędząca maszyny, lecz rodzaj przemysłu, jakiemu dać trze-
ba pierwszeństwo.

Dla rozstrzygnięcia tej sprawy trzeba dokładnie

rozejrzeć się sprzyjających i utrudniających rozwój przemysłu. Do czynników takich należą: 1/ bogactwa naturalne / woda, torf, glina, piasek lasy /

2/ Surowce krajowe / zboża, mięso, skóry, len, owoce, jarzyny /

3/ Ręce robocze.

4/ Uzdolnienie i zamykanie ludu do pewnych zawodów.

5/ Środki komunikacyjne.

6/ Popyt na pewne towary w kraju i zagranicą.

7/ Prawodawstwo krajowe.

8/ Stosunki kredytowe.

Wyłączenia wód wpływa hamująco na produkcję. Rząd nie jest w stanie wyzyskać przestrzeni wodnych na które rękę swą położył. A prywatne jednostki zawsze się obawiają sytuacji dzierżawcy rządowego, zdanego na łaskę fantazji i gorliwości biurokratów.

Rozwinięcie hodowli ryb związane jest z innymi przemysłami, np. z wyrobem beczek, sieci, z robotami ziemnymi, z suszeniem, soleniem, wędzeniem ryb itd. Powna rewizja praw wodnych byłaby niezbędna dla utworzenia Litwie wielkich możliwości produkcyjnych w tej dziedzinie.

Możnaby przechodząc do sprawy lasu, przy pewnej chęci wysiłku wywozić nie pnie w surowym stanie i deski, lecz meble, powozy, fornizery, beczki, papier, celulozę, a nawet za przykładem Szwedów, całe domki i wille składane. Do tego trzeba orjentowania się wgustach publiczności, zmysłu artystycznego, fachowej wiedzy i dużo pracy. Kwestja opału zaś gra rolę tu podrzędną.

Z bogactw mineralnych wspomnieć należy o glinie zdatnej na cegły, dachówki i wyroby ceramiczne. Aż wstyd przyznać się, że nieraz dziś używa się w Litwie cegieł pochodzących z rozbiórki kamienio-
dynaburskich i rygskich.

Litwa sprowadza z zagranicy prawie całe zapotrzebowanie szkła, choć posiada własny piasek. Na Litwie nie potrafią wyrobić cementu, choć niektóre pokłady wapna krajowego zdają się do tego wyrobu całkiem odpowiednio.

Co się tyczy plądów rolnych, to można kartofle zbywać w formie krochmalu, syropu, spirytusu lub platków suszonych. Rozwój plantacji ziemniaków o wiele jest racjonalniejszy, niż piecie się do cukrownictwa, do którego jeszcze Litwa nie dorosła ani kultura ziemi, ani starannością robotnika.

Dobro kraju wymaga znacznego rozszerzenia uprawy okopowych. Trzeba tylko, aby rząd plantatorom i przemysłowcom nie przeszkadzał w tanim organizowaniu robót. Tylko tani bowiem towar znajdzie pewny zbytny na rynku światowym.

Z innych surowców krajowych, czekających na rozwój przemysłu, są np. len, skóry, wełna, kości, kopyta, owoce i warzywa. Trudno zliczyć, ile towarów obco-
krajowych się zastąpi, wyrażając w Litwie materjały, klej, konserwy i t. d.

To co tu zostało wymienione wystarcza aż nadto dla zasilenia przemysłu krajowego. A przecież nie wyczerpano całej litewskiej możliwości. Gdyby bowiem Litwa wykonała to wszystko, o czem tu napisano, to musiałby jeszcze powstać niezliczone szeregi fabryk i warsztatów pomocniczych, takich, co zużytkowują odpadki i takich, które zajmują się montowaniem i reperacją maszyn.

W Litwie braku rak robaczych obawiać się nie potrzeba. póki w narodzie jeszcze tkwi pociąg do emigracji. O uzdolnienie ludu litewskiego do pracy fabrycznej troszczyć się również nie należy. Włóścianin litewski ma natury zamykanie do maszyn i do pracy przy nich.

Wreszcie położenie geograficzne Litwy, jej własny port i nienajgorsza sieć kolejowa tworzą całkiem wystarczające warunki komunikacyjne. Jedyną więc słabą stroną to prawodawstwo, nie zapewniające przedsiębiorcom żadnej gwarancji, ani opieki. Wskutek zaś tego stosunkowo kredytowo również muszą być opłakane - Gdy bowiem fabrykant nie ufa rządowi, kapitał też fabrykantowi wierzyć nie może. A kredyt to zaufanie.

Tylko więc przy odpowiednim prawodawstwie Litwa dojść może do stworzenia u siebie przemysłu, pokrywającego znaczną część jej potrzeb i zużywającego wszystkie niemal posiadane przez nią surowce. Litwa jednak woli usypiać się myślą, że jeśli ciężkiego przemysłu u siebie zaprowadzić niepodobna, to w takim razie wogóle już o żadnym przemyśle i wspominać nie warto.

Skutkiem tego za eksport ludzi płacić trzeba im portem towarów. Za jedno, nieszczęście kupujemy się drugie.

Są warunki, które tolerować można tylko w początkowym okresie państwowego chaosu. Lecz byłoby to zbrodnia, gdyby się ten stan przeciągał w nieskończoność. Miasta bowiem, to ośrodki nerwowe organizmu państwowego a bez przemysłu miasta nie przedstawiają żadnej siły.

"Lietuvis" o wzroście bezrobocia na Litwie w związku z zanikiem eksploatacji torfu.

"Lietuvis" Nr. 29 z 23/VII r.b. Artykuł p.t. "Jak wzrasta liczba naszych bezrobotnych?" - Streszczenie:

W pierwszych latach niepodległości, zaczęła się na Litwie silnie rozwijać musowa produkcja torfu. Przed tą nową galezią przemysłu roztoczyły się pomyślne perspektywy, wobec ogólnego wyniszczenia lasów, dostatecznej ilości rak roboczych i taniości torfu, jako materiału opałowego. Jednakże rzeczywistość okazała się smutniejszą. Rząd wyznaczył za torfowiska wysoki czynsz dzierżawny: prace wstępne pochłaniały znaczne sumy: kredyty były niedostępne: robotnik zaś nieprodukcyjnym. Dłżysta ta nie pozwoliła na odpowiednie wyschnięcie wydobytego torfu: rozmaite zaś układy zakłady przemysłowe na które liczone, jako na masowych odbiorców torfu, zaczęły, wskutek powszechnego kryzysu gospodarczego upadać. Urzędy państwowe zaś wojsko i koleje wolały obywać się drzewem lub też węglem kamiennym. Zrozpaczeni eksploatorzy torfowisk zaczęli kołatać do poszczególnych ministerstw. Podają namy jednak niejednokrotnie układy w tym kierunku spełzły na niczem. To też, rzecz prosta, produkcja torfu musiała popadać, w r. ub. eksploatacja torfu za rudniała blisko: 1200 robotników. W r. b. zaś zaledwie 400 -tu. Innymi słowy, przeszło robotników powiększyło szeregi bezrobotnych. Należyce postawiona produkcja torfu, na Litwie mogłaby dać pracę kilku tysiącom robotników. Jednocześnie kraj zaoszczędziłby rocznie po kilkanaście milj. lt., wyrzucanych na zakup zagranicznego węgla kamiennego.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

"Lietuva" o zniesieniu stanu wojennego -

"Lietuva" Nr. 165 z dnia 27/VII r.b. Artykuł p.t.

"Straszak stanu wojennego" - Streszczenie:

Stan wojenny trwał faktycznie na Litwie około 12 lat / od 1914 r do ostatnich dni/. W ciągu tego czasu dorosło nowe pokolenie, wychowane w warunkach wojennych. Niezadługo konstytucja państwowa byłaby przeżytkiem, gdyż stan wojenny stale uniemożliwiałby jej wprowadzenie w życie.-

Stan kraju w którym trwa stan wojenny jest anormalny. W kraju takim niebezpiecznie jest wchodzić w jakiegokolwiek stosunki, zwłaszcza handlowe. Nieinaczej zapatrywały się na Litwę państwa europejskie, dopóki trwał w niej ~~stan~~ stan wojenny.-

Zniesienie stanu wojennego nie jest bynajmniej równoznaczne z anulowaniem kodeksu karnego, jak to sobie niektórzy ludzie na Litwie / inspirowani głównie przez prasę opozycyjną, chadecką / wyobrażają.- Ład i ~~porządek~~ porządek społeczny na Litwie nie tylko w niczym na zniesieniu stanu wojennego nie ucierpiał, lecz przeciwnie zyskał, a to przez ukroczenie samowoli niektórych kacyków - biurokratów.-

"Lietuva" o projekcie ustawy o zniesieniu uposażeń dla duchowieństwa.

"Lietuva" Nr. 165 z dn. 27/VII r.b. Artykuł p.t.

"Kościół, państwo i gaże księżeńskie." Streszczenie:

Autorytet kościoła częstokroć był na Litwie używany do celów politycznych. Szczególnie przyczyniła się do tego i przyczynia dzisiejsza opozycja sejmowa.

Historja projektu ustawy o zniesieniu uposażeń dla duchowieństwa może służyć za najlepszy pod tym względem dowód. Jak wiadomo, projekt ten został sejmowi przedłożony przez frakcję valst- liand, która motywowała go tem, że po stworzeniu nowych diecezji bez jednoczesnej zmiany dawnych etatów duchowieństwa, niepodobna dalej wypłacać księżom gaży. Odnosne sumy chcieli projektodawcy zużyć na inne, pilne potrzeby państwa.-

Wzmiankowany powyżej projekt nie może być w żadnym wypadku uważany za zamach na kościół. Tymczasem opozycja sejmowa wszczęła z racji tego projektu wielki alarm, oskarżając partje rządzące o podkopywanie religji. Jednocześnie prasa opozycyjna najnieśluszniej w świecie oskarżyła rząd o zainicjowanie owego projektu.-

Cała ta akcja opozycji miała wyłącznie cel demagogiczny i zmierzała ku podkopaniu wśród ludności zaufania do nowego "masońskiego" rządu.-

Projekt frakcji v.l. został, jak wiadomo, większością głosów odrzucony. Księża za prowadzenie ksiąg metrykalnych uposażenie dawniejsze otrzymają. Niewiadomo jednak czy stan taki potrwa długo. Prowadzenie ksiąg metrykalnych winno być na przyszłość przekazane / przynajmniej w części / władzom świeckim.- Państwo nie może rokrocznie płacić po 1 t młj. lit. jedynie za spisywanie metryk. Kwestja ta wymaga rewizji. Nastąpi to niewątpliwie w związku z układaniem preliminarza budżetowego na rok 1927.-

Prowadzenie więc ksiąg metrykalnych nie będzie w przyszłości pochłaniało tak wielkich sum jak ~~skanxxx~~ dotychczas.-

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WNEĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNEJ

1939 r.

"Lisina" Nr. 155 z dnia 27/VII r. b. Artykuł p. 1.

"Straszenie" - Straszanie

Straszenie jest jednym z najstarszych i najprostszych sposobów działania polityki wewnętrznej. W celu osiągnięcia swoich celów politycy używają straszenia, aby wystraszyć przeciwników i zniechęcić do opozycji. Straszenie może być skierowane przeciwko osobom, grupom lub instytucjom. W tym celu politycy używają różnych środków, takich jak groźby, kłótnie, a nawet przemoc. Straszenie jest często używane w sytuacjach, gdy politycy nie mają wystarczającej siły, aby osiągnąć swoje cele innymi sposobami. Straszenie może być skutecznym narzędziem, ale może również prowadzić do eskalacji konfliktu i destabilizacji państwa.

"Lisina" - projekt ustawy o zmianie

"Lisina" Nr. 155 z dnia 27/VII r. b. Artykuł p. 1.

"Kościół" - Kościół i państwo

W tym artykule omówiono projekt ustawy o zmianie, który ma na celu zmodyfikowanie relacji między państwem a Kościołem. Projekt ten jest kontynuacją wcześniejszych działań w tym zakresie. Wskazano na konieczność dostosowania przepisów do zmieniających się warunków społecznych i politycznych. Projekt przewiduje zmiany w zakresie finansowania Kościoła, jego roli w edukacji i kulturze. Autorzy projektu podkreślają, że zmiany te są niezbędne dla utrzymania równowagi między państwem a Kościołem. Projekt jest przedmiotem dyskusji w parlamencie i wśród opinii publicznej. Niektórzy uważają, że zmiany te są konieczne, podczas gdy inni wyrażają wątpliwości co do ich skutków.

Reformy wewnętrzne na Litwie.-

"Lietuva" Nr. 167 z dn. 29/VII r.b. Wywiad z ministrem
spr. wewn. Pożellą.- Streszczenie:

Zamierza się zmniejszyć ilość ośrodków powiatowych, a to przez ~~skasowanie~~ skasowanie niniejszych powiatów, jak: Koszenarski, Sejneński, Jezioroski, Wożejski. W ten sposób z obecnych 20 powiatów, pozostałoby 16-17 w związku z tem wypadło by również zredukować liczbę urzędów gminnych.

Wszystkie te kwestje będą rozpatrywane na zjeździe przedstawicieli samorządów.

Co się tyczy policji politycznej to nie gra już ona obecnie dawnej samodzielnej roli i mać same prawa co policja kryminalna. Jednocześnie zmienić się jej skład personalny, przez zwolnienie znacznej części pracowników i zastąpienie pozostałych przez nowe siły.

Zwolniono 6 naczelników policji powiatowej. Obowiązki ich pełnią naczelnicy powiatów. Niektórym ze zwolnionych naczelników policji wytoczono sprawy sądowe za różne przestępstwa. Przewiduje się również znaczna redukcja niższych funkcjonariuszy w policji. Bezpieczeństwo i ład publiczny nie w tem niestraci.

Nieadługo ukończone zostaną układy z francuskim biurem, werbującym robotników litewskich na roboty polne do Francji. Rząd francuski zgadza się na złożenie gwarancji, iż przyrzeczenia pracodawców francuskich będą wypełnione. Przedtem gwarancji takich nie było i robotnicy narażeni byli na niegodny wyzysk.

Prasa rządowa o dotychczasowej działalności sejmu.-

"Liet. Žinios" Nr. 168 z dn. 25/VII r.b. Artykuł p.t.

"Parlamentaryzm się odradza".- Streszczenie:

Za czasów rządów chadeckich wszystkie żywotniejsze sprawy państwowe rozstrzygane były bez wiedzy sejmu. Wysłatacza przypomnieć chociażby sprawę układów z Polską oraz stworzenie na Litwie prowincji kościelnej. Czasy te należy się spodziewać, minęły bezpowrotnie. Teraz dopiero parlamentaryzm na Litwie budzi się do nowego życia. Otowia gu paru zaledwie miesięcy intensywnej pracy sejmowej ~~zda~~ lano rozpatrzyć cały szereg ważniejszych spraw państwowych. Jednocześnie organizacje rolnicze, hndl. i przem. dotad obumarły, powracają do normalnego stanu. Należy się spodziewać iż po ferjach sejmowych, zarówno państwowe jak też społeczne życie na Litwie ujawni się w całej swej twórczej pełni.

"Lietuva" Nr. 163 z 24/VII rb. Artykuł p.t. Po ukończeniu pierwszej sesji trzeciego sejmu.- Streszczenie:

W ciągu krótkiego stesunkowo okresu/od 2-go VI-21-go VII rb./zdażył sejm odbyć 25 posiedzeń i rozpatrzyć 22 projekty ustaw, przyczem 19 z nich zostało przyjętych. Z przyjętych ustaw: 4 dotyczy obywatelskich swobód konstytucyjnych, 6 budżetu państwowego, 3 reformy rolnej, 4 spraw rolników i 2 opieki społecznej. Zniesione stan wojenny, zwrócono obywatelom swobodę prasy i zebrań, zapewniono nietykalność osobistą i mieszkaniową, wydano ustawę o amnestji. Zainicjowano dalej planową politykę oszczędnościową/redukcja uposażeń prezydenta ministrów, posłów na sejm; redukcja innych kosztów administracyjnych i. t. p. /Zaznaczyć należy, iż frakcje z których składa się większość sejmowa, pracowały przez cały czas z rzadką solidarnością.-

Sprawa redukcji katedr na Uniwersytecie Kowieńskim .-

"Lietuva" Nr. 170 z dn. 2 / VIII r.b. Wywiad z
Rektorem Uniwersyteckim prof. Awożenizem . Streszczenie

Chcąc przeprowadzić fuzję równoległych katedr na uniwersytecie, należałoby wpieryw znieść statut uniwersytecki. Senat uniwersytecki otrzymał od ministerstwa oświaty pismo w tej sprawie i przekazał je radom wydziałowym do dyskusji.-

Co się tyczy zniesienia wydziału teologii ewangelickiej, to ministerstwo tej sprawy dotychczas nie poruszyło. Zdaniem Rektora, zniesienie tego fakultatu nie jest wskazane, a to ze względu na pokaźną liczbę ewangelików na Litwie i na potrzebę wykształcenia ich w duchu narodowym.-

4 -letnia rocznica konstytucji litewskiej .-

"Lietuva" Nr. 170 z dnia 2/ VIII r.b.

Artykuł p.t. "Cztery lata" Streszczenie .-

Dnia 1-go sierpnia r.b. ubiegły 4-ry lata od chwili przyjęcia przez Sejm Ustawodawczy konstytucji litewskiej .-

Konstytucja litewska jest bardzo liberalna. Jednakże społeczeństwo, z przyczyny braku doświadczenia użyło w pewnych wypadkach swobód konstytucyjnych na zło. Tak na przykład konstytucja litewska dała kobietom równoprawnienie w głosowaniu do sejmu, co w praktyce doprowadziło do teokracji. Gorzej jeszcze użyto paragrafu konstytucji traktującego o swobodzie wewnętrznej organizacji kościelnej. Paragraf ten wytłumaczono sobie w sposób opaczny, jako swobodę wtrącania się obcego suwerena do wewnętrznych spraw państwa /stwierzenie prowinieji kościelnej na Litwie bez wiedzy sejmu/.-

Praktyka swobody prasy, zebrania i sumienia również ujawniła, że Litwie potrzeba jeszcze długich lat wyrobienia politycznego, zanim społeczeństwo litewskie będzie mogło sumiennie realizować zasady własnej konstytucji.

Z drugiej jednak strony skonstatować wypada, że wyrażone ~~wzrost~~ w konstytucji litewskiej zasady demokratyzmu zapuściły ~~XXXXXX~~ wśród ludu litewskiego głębokie korzenie, czego dowodem są chociażby wybory do 3-go Sejmu.-

Rząd winien dbać o możliw przyśpieszenie tego procesu .-

This image shows a blank, aged, light brown page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some creases and discoloration, characteristic of old paper. There is no text or other markings on the page.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

Kłajpeda a nowy rząd w ujęciu "Rytasa" --

"Rytas" Nr. 167 z dn. 29/VII r.b. Artykuł p.t.:
"Bólaczka Kłajpedy" -- Strzeszczenie:

Były rząd katolicki popełnił w stosunku do Kłajpedy sporo błędów, lecz bądź co bądź Litwini miejscowi nie byli tak upośledzonymi jak teraz, gdy nowy rząd lewicowy wydał Kłajpedę na łup samowolnych rządów niemieckich --

Rząd zamierza podobno usunąć p. Szlązę /zastępcę gubernatora/ oddanego sprawie narodowej człowieka. -- Język litewski w szkolnictwie, sądownictwie itp. wciąż jest upośledzony. -- Nauczyciele zaś i urzędnicy -- Niemcy pobierają podobno podwójną gażę miesięczną. --

Do moralnej depresji i rozłamu wśród Litwinów Kłajpedzkich przyczyniły się szczególnie spory polityczne partyjne na Litwie w czasie ostatnich wyborów do Sejmu. Za upadkiem zaś moralnym nastąpił i materialny. Jedyne narodowe pismo litewskie w Kłajpedzie "Kłajpedos Zinios" przestało już wychodzić. Spółki handlowe - przanyśkowe "Rambynas", "Laina" i "Vienybe" już się zlikwidowały. Egzystują jedynie dotychczas w Kłajpedzie: "Litewski Bank Narodowy" i Spółka drukarska "Rytas". Bank wraz z filjami i agencją zatrudnia około 60 pracowników. Spółka zaś "Rytas" utrzymuje jednocześnie księgarnię i hotel. Obecnie jak słychać, rząd mocno określił krydyty tym dwóm instytucjom, to też zaczynają się one chwiać. Likwidacja ich byłaby dotkliwym ciosem dla litewkości na obszarze Kłajpedy. --

"Lietuva o skardze Kłajpedzian."

"Lietuva" Nr. 169 z dn. 31/VII r.b. Artykuł p.t.

"Skarga Kłajpedzian" -- Strzeszczenie:

Komisja Sejmiku Kłajpedzkiego, zgodnie z uchwałą sejmikową z dnia 25/II r.b., przesłała dnia 2/III r.b. na ręce Generalnego Sekretarza Ligi Narodów memoriał wykazujący cały szereg wykroczeń rządu litewskiego przeciwko konwencji Kłajpedzkiej. Komisja opierała się przy tym na rezolucji Rady Ligi Narodów z 28/IX - 25 r. zgod- nie z którą Sekretarz Generalny Ligi Narodów miał o- bowiązek przyjmowania skarg w sprawie gwałcenia kon- wencji Kłajpedzkiej. Sekr. Gen. Ligi Narodów opierając się na powyższej rezolucji, przesłał dnia 19/III r.b. memoriał Kłajpedzki na ręce Rady Ligi Narodów, która z kolei w połowie czerwca r.b. zażądała wciągnięcia tej sprawy na porządek dzienny wrześniowej sesji Rady. Jednocześnie rząd litewski otrzymał z strony Sekretarjatu L. Narodów propozycję sformułowania w sprawie memoriału kłajpedzkiego swych ewentualnych uwag, jakie uzna za po- trzebne wyrazić człon. Rady, zanim ta ostatnia przystąpi do debatów nad tekstem memoriału. Tak więc dokonał się fakt który zasadniczo miejsce mieć nie powinien. Litwa zmuszona jest do procesowania się z własnymi obywatelami przed ins- tytucjami między narodowymi. Nie jest to korzystne dla pań- stwa ani też nie przynosi zaszczytu tym, którzy dla obro- ny swej autonomji obrali powyższą drogę. Sprawa memoriału kłajpedzkiego staje się obecnie sui generis curiosum po- litycznem. Oskarżenia bowiem kłajpedzian kierują się prze- ciwko satremu rządowi Lit. Odpowiadać zaś na nie wypadnie rządowi nowemu, któremu wybrani do 3-go sejmiku posłowie kłaj- pedzcy wyrazili votum ufności. Stąd wniosek, że n. rząd w po- ruszanych w memoriale kłajpedzkim kwestiach, doszedł dziś z kłajpedz. do porozumienia. Tem samym memor. kłajpedzki tra-

ci swe zaczenie. Z chwila trafienia memorjału do Rady L. Naro-
dów, sprawa musi ulec dalszej procedurze. Kłajpedzianie, nawet
przy dobrych chęciach, wycofać by swego memorjału już nie mog-
li. Powyższa sprawa winna być nauczka na przyszłość tak dla
Kłajpedzian jak też dla autorów konwencji Kłajpedzkiej.-

" Mem. Dampfboot " o nominacji nowe-
go gubernatora Kłajpedy " -

" Mem. Dampfboot " - Nr. 178 z dnia 1/VIII r.b.

Artykuł p.t. " Nominacja nowego gubernatora " - Streszczenie:

Rząd litewski odwołał dotychczasowego gubernatora Kłaj-
pedy p. Ziluisa i stanowisko to przekazał p. Za-
kauskasowi.-

Kłajpedzianie oczekują, iż rząd udzieli p. Za-
kauskasowi wskazówek ścisłego przestrzegania statutu
kłajpedzkiego.-

W związku z nominacją nowego gubernat., wyłania
ją się 3 następujące doniosłe kwestje: 1/ Nie odpo-
wiada duchowi ~~statutu~~ statutu kłajpedzkiego fakt, że
reprezentantem Kłajpedy w dyrekcji portowej jest p. B o r
c h e r t, który otrzymuje dyrektywy nie z Kłajpedy, lecz
z Kowna, tak, iż Kowno faktycznie 2-ch reprezentantów
w dyrekcji portu Kłajpedzkiego posiada. Czy nowy gubernator
stanie na stanowisku, że p. Borchert prawnie i definityw-
nie wybrany został na cały okres swego urzędu?

2/ Nie odpowiada duchowi statutu kłajpedzkiego
fakt, że wystawianie pasportów z a g r a n i c z n y c h
i wydawanie kart pobytu przejęte zostało przez rząd.
Art. 5, punkt 7 statutu kłajpedzkiego deklaruje, iż
regulowanie pobytu o b c o k r a j o w c ó w należy
do kompetencji urzędów samorządowych Kłajpedy.-
Jakie stanowisko zajmie pod tym względem nowy guberna-
tor?

3/ Duchowi statutu Kłajpedzkiego nie odpowiada
fakt, że prezydent Kłajpedy może być w każdej chwila
przez gubernatora odwołany.- Art. 7 ust 2, sta-
tutu głosi, że prezydent Kłajpedy może być przez
gubernatora mianowany, lecz przebywa na swem stanowis-
ku dopóki posiada votum zaufania sejmiku. Jak się
na tę kwestję zapatrywać będzie nowy gubernator?-

N o w y G u b e r n a t o r K ł a j p e d z k i -

Elta podaje, Dn. 4-go sierpnia przybył tu nowy
Gubernator kraju Kłajpedzkiego p. Zaikauskas, który te-
go samego dnia przejmuje swoje obowiązki od p. Zylusa.-

Dnia 5-go sierpnia Gubernator przyjmie naczelników
miejscowych, naczelników instytucji autonomicznych,
d. 6-go sierpnia zaś - ciało dyplomatyczne i przedsta-
wicieli prasy.-

VIII. KOMUNIKACJA I ROBOTY PUBLICZNE.--

Opracowanie ustawy o drogach lądowych.-- /Komunikat Elty/.

Odpowiednie organy Ministerstwa Komunikacji postanowiły opracować ustawę o drogach lądowych, ponieważ obowiązująca dotąd ustawa rosyjska nie odpowiada miejscowym warunkom i nawet za czasów rządów rosyjskich, po wprowadzeniu ziemstw, ustawa ta nie odpowiadała wymogom życiowym. Projektowana ustawa obejmie drogi bite i trakty. Zasady jej zostały opracowane z przewodnią myślą potrzeb gospodarczych kraju.--

Zasady ustawy o drogach przewidują podział dróg w Litwie na 4 grupy I-sza grupa - drogi o znaczeniu państwowym - szosy i trakty, które mają w najbliższym czasie być zamienione na szosy. Drogi należące do tej grupy pozostają pod zarządem Ministerstwa komunikacji.--

II-ga grupa - trakty o większym znaczeniu, łączące centra powiatów lub ważniejsze punkty przemysłowe. Drogi te mają pozostawać pod zarządem samorządów.--

III-cia grupa - wszystkie inne trakty o mniejszym znaczeniu, mające pozostawać pod dozorem samorządów gminnych

IV-ta grupa - drogi łączące poszczególne wioski, również pozostające pod dozorem samorządów gminnych.--

Pod względem utrzymania zamierza się uporządkować je w następujący sposób: drogi pierwszej kategorii będą utrzymywane pod dozorem technicznym organów Ministerstwa Komunikacji, kredyty zaś będą udzielane według rocznej pozycji budżetowej. Drogi pozostające pod zarządem samorządów powiatowych i gminnych będą pod dozorem techników powiatowych. Prócz tego przewiduje się utworzenie przy D-cie Samorząd, specjalnego organu inspekcji dróg, zadaniem której będzie opracowywanie przepisów drogowych, projektów mostów, ogólnych instrukcji naprawy dróg. Przy naprawie inspekcja będzie baczyła, aby były przestrzegane przepisy oraz aby właściwe były używane przeznaczone przez samorzady na drogi fundusze. Małe drożyzny będą utrzymywane przez te wioski lub właścicieli ziemi, przez których grunta przechodzą: tylko na niektóre roboty będą udzielane fundusze przez samorzady.--

Dopóki samorzady są słabe, przewiduje się dozór inspekcyjny Ministerstwa Komunikacji dla traktów powiatowych i gminnych. Ministerstwo będzie utrzymywało ścisły kontakt z inspekcją dróg D-tu Samorządowego, aby praca nad naprawą i dozorem dróg była koordynowana w stosunku do potrzeb państwa.--

Prócz tego Ministerstwo Komunikacji przewiduje, iż trzeba będzie wspierać samorzady nie tylko technicznie, lecz też nieść im pomoc finansową. Na budowę mostów, jak również na naprawę większych dróg mają być użyte zapomogi z odpowiedniego funduszu przy Ministerstwie Komunikacji. Fundusz ten będzie utworzony: z kredytów przewidzianych w budżecie ze specjalnych poborów od głowy lub hektara ziemi albo odpowiedni równoważnik od zakładów handlowych i przemysłowych, z poborów od ładunku, przewożonych drogami lądowymi do stacji kolejowych lub portów oraz od kursujących po drogach w celach przemysłowych wozów i samochodów.--

Ze wspomnianych sum utworzy się, jak można przypuszczać, dostateczny fundusz na wspomniane cele. Zdaniem odpowiednich organów tylko w ten sposób będzie można wyprowadzić nasze drogi z tego nienormalnego położenia, w jakim obecnie się znajdują.--

X. KRONIKA. a/ Zagraniczna.

Zapreczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych o zmianach w dyplomacji.- "Elta" donosi: Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje: że wiadomość o zmianach na dyplomatycznych stanowiskachynie odpowiada rzeczywistości i jest od początku do końca zmyślona.

Wiadomość tę podaliśmy na stronie 24ej Działu I-go-

Podróż Prezesa Ministrów do Łotwy.- Prezes Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych p.H.Sieżewiczus w połowie sierpnia udaje się do Rygi, gdzie złoży rewidytę Łotewskiemu ministrowi spraw zagranicznych p.Ulmanisowi.

Wicekonsul szwedzki w Kłajpedzie. Rząd litewski wyraził zgodę na nominację p.H.Wiese na wicekonsula szwedzkiego w Kłajpedzie. Stanowisko to p.Wiese zajmował jeszcze w czasach przedwojennych.-

Litwa na międzynarodowej konferencji geodezyjnej.- "Elta" podaje: 6 b.m. udają się do Sztokholmu prof. Kozupajko, kap. Krikszczunas i inż. Butrym na konferencję geodezyjną, która się rozpocznie 9 sierpnia.

Litwa na konferencji higienicznej.- "Elta" donosi: Na konferencję naukową, urządzaną przez Sekcję Hygjeny Ligi Narodów, udaje się jako przedstawiciel Departamentu Zdrowia, lekarz portu Kłajpedzkiego dr.Kirwicki. Uczestnicy konferencji odwiedzą cały szereg portów morza Bałtyckiego. Możliwe, iż zatrzymają się oni również w Kłajpedzie.-

b/ Kronika wewnętrzna.

Zwolnienie z więzień na podstawie amnestji.- "Elta" donosi: Według otrzymanych w Ministerstwie Sprawiedliwości doniesień, zwolniono dotąd na podstawie amnestji z więzienia kowieńskiego 82 politycznych i 102 więźniów kryminalnych. Z więzienia szawelskiego zwolniono ogółem 68 osób, w Kretyndze - 11, w Marjampolu - 6, w Telszach - 5, Wilkomierzu - 5 i Poniewieżu - 21. Nie otrzymano jeszcze wiadomości co do liczby zwolnionych z domów aresztu oraz spraw umorzonych w sądach.-

Dochodzenie w sprawie organizacji faszystowskiej w Litwie.- Władze śledcze zakończyły już dochodzenie w sprawie ruchu faszystowskiego tudzież agitacji faszystowskiej, jakie zaobserwowano w przeddzień wyborów do Sejmu. Ogółem zostanie pociągnięte do odpowiedzialności 20 z górą osób, w tem 3 księży, 3 członków Związku strzeleckiego, 2 nauczycieli litewskich szkół ludowych, resztę stanowi ucząca się młodzież. Proklamacje faszystowskie rozpowszechniane przeważnie w Keszedarach, powiecie Olickim, Resieńskim i Szawelskim. Cała sprawa została skierowana już do prokuratora.

"Szauliu Naujiena" o demoralizacji Księdza.- W Nr.39 "Szauliu Naujiena" umieściły następującą korespondencję z m.Gruździe pow. Szawelskiego o osobliwych obyczajach pewnego księdza. Treść korespondencji, podpisanej pseudonimem "dewotka", jest następująca:

"Różnemi mądrościami wsławiony komendarz ks.Gabrjełajtis w tych dniach ~~wprowadził~~ wprowadził nas w zdumienie jeszcze jednym wybrykiem: w żydowskiej salce, gdzie mieszka ze swą młodą "duszycką" księdza towarzysza "Aleksiukas", w wigilję św. Jana księżulek przy dźwiękach organów odprawiał nieszpory. Drzwi na balken były otwarte i uroczystą melodię acho reznosiko daleko....

Ludzie są obrażeni, ponieważ w kościele przed mniejszym świętem już od dawna nie bywa nieszper.

Zobaczmy, może do towarzysza "Aleksiuka" z towarzyszką na żydowską salkę będą przeniesione z kościoła i inne nabożeństwa...."

P r o ś b a p a r a f j a n o u s t a w ę p r o h i b i c y j n ą .- Poniewieski oddział Lit.Kat.T-wa Trzeźwości uchwalił zwrócić się do miejscowego biskupa z prośbą o pasterskie rozporządzenie:

- 1/ aby wszyscy księża byli abstynentami i przy każdej sposobności szerzyli ~~te~~ ideje abstynencji;
- 2/ aby w żadnej plebanji nie używane napojów wysokokowych i
- 3/ aby w czasie koloedy, podczas przyjęcia nie raczono się napojami wysokokowemi.

Uchwałę tę oddział T-wa motywuje tem, że księża są najbliższemu ludu, więc mogą służyć mu przykładem.

W rzeczywistości jednak należy przypuszczać, iż, widocznie, niektórzy księża mają aż nazbyt wielki pociąg do kieliszka i przez to dają gorszący przykład dla swej trzody, skoro poniewieski oddział T-wa Trzeźwości zdecydował się wystąpić z podobną ~~prośbą~~ prośbą do zwierzchniej władzy duchownej.

Z a m i e r z e n i a r z ą d u w d z i e d z i n i e o p i e k i s p o ł e c z n e j .- "Elta" donosi: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych opracowało projekt ustawy o piece społecznej, który wkrótce zostanie przedstawiony do rozważania odpowiednim organom rządowym.

W projekcie wspomnianej ustawy przewiduje się, iż nad potrzebującymi opieki winni ją reztaczać rząd, samorządy i społeczeństwo. Rząd będzie się opiekował takimi osobami jak starcy - włośczi, wszelkiego rodzaju kalecy, których miejsce pochodzenia nie jest znane. Samorządy zaopiekują się starcami i kalekami w swoim okręgu. W tym celu tak rząd, jak samorządy zakładają przytulki dla starców, sierot i niedołężnych, jak również zakłada dla leczenia ich. Chorzy będą leczeni na koszt samorządów. Wyłącznej opiece rządu podlegają wenerycy i chorzy na choroby zakaźne w czasie epidemji.

Instytucje opiekuńcze mogą też zakładać dobroczynne organizacje społeczne. Działalność takich towarzystw będzie podlegać dozorowi odpowiednich organów władzy.

c/ Kronika gospedarcza.

C a n y h u r t o w e z b o ż a w L i t w i e i z a g r a n i c ą .- "Elta" donosi: Według danych Centralnego Biura Statystycznego w czerwcu hurtowe ceny zboża w Litwie i zagranicą były następujące:

Żyto: Litwa 22 lt.za centnar, Ryga 22,16 lt., Talin 22,62 lt.
Berlin 22,04 lt., Hamburg 22,70 lt., Wiedeń 11,48 lt. Paryż 19,58 lt.
New-Jork 23,55 lt.

Jęczmień: Litwa 21,30 lt. za centnar, Ryga 20,82 lt., Talin 24,48 lt., Berlin 23,50 lt., Hamburg 23,30 lt., Wiedeń 22,14 lt.Londyn 25,90 lt. New Jork 23,50 lt.

Pszenica: Litwa 22 lt. za centnar, Ryga 22,90 lt. Talin 22,62 lt., Berlin 24,21 lt., Hamburg 24,87 lt., Wiedeń 20,92 lt. Paryż 18,41 lt., Londyn 25,34 lt., New Jork 15,93 lt.

Ziemniaki: Litwa 6,45 lt. za centnar, Ryga 10,73 lt., Talin 8,50 lt. Berlin 5,09 lt., Hamburg 7,48 lt. Paryż 11,20 lt.

Jaja: Litwa 1,40 lt. za dziesiątek, Tyga 1,95 lt., Talin 1,63 lt. Hamburg 2,48 lt. Paryż 1,71 lt., New Jork 3,29 lt.

N o w y p r o j e k t u s t a w y o p o d a t k a c h s a m o r z ą d o w y c h .- "Elta" ogłasza: Departament Samorządowy złożył w tych dniach Ministrowi Spraw Wewnętrznych nowy projekt ustawy o podatku samorządowym. Projekt ten przewiduje nowe podatki na rzecz samorządów, a mianowicie: od przekazania majątku, jak również jego sprzedaży lub spadku. Od spadków zamierzaniem jest pobieranie na korzyść samorządów ~~miast i powiatów~~ gminnych i powiatowych 4% podatku państwowego. Na korzyść samorządów miejskich podatek od przedsiębiorstw handlowo przemysłowych zamierza się podnieść do 40%. Ten podatek samorządy powiatowe mogły pobierać i dawniej, lecz możliwość ta nie była w odpowiedni sposób wykorzystana. Projekt ustawy przewiduje w dalszym ciągu zmniejszenie państwowego podatku od ziemi o 100%, podniesienie zaś o 50 - 100% na rzecz samorządów gminnych i o 50% na rzecz samorządów powiatowych. Poza tem przewidziane jest zewzoelnie na pobieranie specjalnych opłat

10 % na rzecz samorządów powiatowych , 5% zaś nakorzyć samorządów gminnych . Opłata ta będzie pobierana tylko w tych wypadkach , gdy zabraknie funduszy pozycji z ogólnego budżetu samorządowych dla dróg. Zebranie więc w ten sposób sumy będą mogły być zużyte tylko na potrzeby drogowe . Od państwowego monopolu spirytusowego i wódczanego zamierzaniem jest podniesienie opłaty samorządowej o 10%. Projekt powyższej ustawy przewiduje zmniejszenie państwowego podatku od ziemi o 9 milj. lt. Budżet samorządowy daje rocznie ok. 8-9 milj. deficytu . Ponieważ zaś państwo przez różne urzędy wydaje na rzecz samorządów ok. 6-7 milj. lt. zapemogi , to ogólny budżet państwowy, po mimo nowej ustawy podatkowej , zmianie prawie nie ulegnie. /Elta

Dochody i wydatki skarbu państwa w czerwcu r. b. - "Elta" donosi: Według danych Centralnego Biura Statystycznego , skarb Litwy w czerwcu r. b. miał zwyczajnych i nadzwyczajnych dochodów 19.941 3 lt. w ciągu zaś całego pierwszego półrocza r. b. - 11.054,7 lit. w liczbie tej dochodów zwyczajnych i nadzwyczajnych 10.784,2 l. oraz sum niewyznaczonych w budżecie - 3.284,7 lit. Wydatków w czerwcu skarb miał 19.212,3 lit. , w ciągu półrocza - 110.348,4 lt.-

Program budowlany rządu. Kasa Państwa wyasygnowała już sumy na dokończenie gmachów , które b. rząd rozpoczął budować .

300 tys. lit. przeznaczono na dokończenie Instytutu Fizyczno - Chemicznego , 150 - na Ministerstwo Sprawiedliwości, 100 tys. na dokończenie sanatorium w Oranach , 50 tys. na dom warjatorów w Kalwarji.-

Jak wiadomo b. Gabinet Ministrów postanowił wystawić przy ul. Gedymina dom na klinikę chorób ocznych . Obecny Gabinet Ministrów ze względu na przesilenie finansowe uchwalił aby projektów tych narazie poniechać.-

Miejsce Litwy w produkcji zboża w państwach bałtyckich. Międzynarodowy instytut rolniczy w Rzymie zebrał wiadomości o produkcji zboża w zastanym obszarze w r. 1925 w państwach bałtyckich . Oto są te dane /w tys. ton i hektarów /:

Żyto:--Litwa- 663 ton, 642 ha.-Finlandja-347 ton, 234 ha.
Łotwa-315 ton, 266 ha. Estonja - 182 ton, 154 ha.-

Pszenica: Litwa- 143 ton, 112 ha. Łotwa-58 ton, 48 ha. Estonja - 21 ton , 20 ha.

Jęczmień: Litwa- 244 ton, 205 ha. Łotwa -177 ton, 176 ha. Finlandja - 140 ton, 109 ha. Estonja- 115 ton, 114 ha.

Owies: Finlandja - 586 ton, 434 ha. Łotwa- 303 ton, 329 ha. Litwa- 284 ton, 345 ha. Estonja -126 ton, 150 ha.

Ziemniaki : Litwa- 1581 ton, 163 ha. Łotwa - 750 ton, 79 ha. Finlandja - 723 ton, 61 ha. Estonja - 549 ton, 68 ha.

Łen : Litwa- 83 ton, 81 ha. Łotwa - 57 ton 76 ha. Estonja - 26 ton, 45 ha. Finlandja - 16 ton, 5 ha.- Z powyższego widać, że Litwa pod względem produkcji zboża zajmuje wśród państw bałtyckich pierwsze miejsce . Tylko w produkcji owsa ustępuje ona Finlandji , w zeszłym roku również Łotwie , w innych jednak latach zajmując zawsze drugie miejsce.

W 1925 r. żyta w Litwie wyprodukowała 663 tys. ton, Finlandja zaś , Łotwa i Estonja razem 844 tys. ton. Pszenicy w r. 1925 w Litwie otrzymano 143 tys. ton, podczas gdy w pozostałych trzech państwach bałtyckich razem tylko 105 tys. ton. Co do jęczmienia Litwa produkuje więcej od Łotwy i prawie tyle , co Finlandja i Estonja razem . Owsa w Litwie wytwarza się prawie tyle , co w Łotwie , co w Łotwie, lecz o połowę mniej niż w Finlandji. Co do ziemniaków , biorąc średnią liczbę 1920-25 r. Litwa produkuje mniej więcej tyle , ile pozostałe państwa bałtyckie razem. Produkcja lnu w Litwie wynosi tego, co wytwarza Łotwa i Estonja i Finlandja razem .

Łozatem należy zaznaczyć, że produkcja niektórych płodów rolniczych w Litwie względnie jest wysoko rozwinięta. Np. z 46 krajów świata produkujących ziemniaki, Litwa zajmuje dość wysokie miejsce - 16-te, w produkcji żyta z 31 kraju - 10-te miejsce, w produkcji lnu z 36 krajów Litwie przypada 7-me miejsce / po Argentynie, Rosji, Indjach, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Polsce / - "Elta".

WYSTAWA W SZAWLACH. W Szawlach organizuje się V litewska wystawa: przemysłowo-rolnicza. Będzie ona trwała od 22 - 26 sierpnia b.r.-

"Elta" donosi: Organizowana w Szawlach piąta litewska wystawa Przemysłowo-Rolnicza zdążyła obudzić zainteresowanie nie tylko społeczeństwa litewskiego, lecz też szerokie koła przemysłowe zagranicą. Rejestracja uczestników wystawy posuwa się szybko naprzód: zarejestrowały się, lub przynajmniej zasięgały informacji zakłady przemysłowe francuski, belgijskie, niemieckie łotewskie i innych państw. Wogóle przewiduje się, iż wystawa tegoroczna co do swych rozmiarów wcale nie ustąpi czterem uprzednim wystawom kowieńskim, a może nawet pod niektórymi względami ją przewyższy.-

Jednocześnie z wystawą przewiduje się cały szereg zjazdów kongresów, jak zjazd rolników litewskich, zjazd mleczarzy, prócz tego też kongres Kultury, któremu cała Litwa nadaje doniosłe znaczenie. Również przewiduje się urządzenie zjazdu organizacji młodzieży. Komitet wziął na siebie zadanie zorganizowania szeregu odczytów ze wszystkich dziedzin życia Litwy. W tym celu zaproszono duże działacze społecznych, znaczna zaś część tej pracy zostanie wykonana przez uczestników kongresu.-

W tym samym czasie zostanie urządzona wystawa sztuki. Artysty nasi już zaczęli do niej przygotowywać się. Inicjatywę wzięło na siebie Litewskie Towarzystwo Sztuk Pięknych w Szawlach.-

d/ Kronika wojskowa.

P o b ó r r o c z n i k a 1906. Donoszą, z powodu tego, że pobór rocznika 1905 nie został jeszcze zakończony, popisowi z r. 1906 zostaną powołani dopiero w r. 1927. W końcu r. u wypadnie zgłosić się do wojska / wojskowych komisji kwalifikacyjnych / rekrutom, którzy urodzili się w drugiej połowie roku 1905. Dotychczas bowiem powołano jedynie tych popisowych, którzy urodzili się w okresie od stycznia do czerwca 1905. r.-

e/ Kronika emigracyjna.-

O c h r o n a r o b o t n i k a l i t e w s k i e g o w e F r a n c j i . Elta donosi: Po zasięgnięciu informacji o położeniu robotników lit. we Francji okazało się, że z powodu stałego spadku kursu franka francuskiego robotnicy ponoszą wielkie straty. Większość robot. została wynajęta na warunkach do 150 fr. miesięcznie pensji gotówką. Wartość tej sumy ze zniżką waluty znacznie się obniżyła. Pragnąc uchronić robotników przed wyzyskiem, rząd, prowadząc obecnie układy z francuską spółką emigracyjną, stawia, jako konieczny warunek, wprowadzenie do umowy dwóch nowych punktów:

1/ nadający prawo urzędnikowi konsulatu litewskiego we Francji odwiedzać robotników na miejscu ich pracy i dostarczać konsulatowi informacje o warunkach ich życia

2/ Zdawający gwarancję rządu francuskiego, że pracodawcy będą pełnili wszystkie warunki umowy.-

Wszystkie te sprawy, które w sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.

W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.

W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.

W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.

W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.

4. Kowalska wojewódzka.

W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.

5. Kowalska wojewódzka.

W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu. W sprawie Kowalskiej / Włóczęgi / 1930, zostały już rozstrzygnięte, są przedmiotem niniejszego raportu.